

HUMANISTINEN AMMATTIKORKEAKOULU

OPINNÄYTETYÖ

Walkers-talon kävijätutkimus - Nuorten mielipiteet ja hengailu Kampin alueella

Hanne Luukkonen

Kansalaistoiminnan ja nuorisotyön koulutusohjelma 210 op

05/2010

HUMANISTINEN AMMATTIKORKEAKOULU

Koulutusohjelman nimi

TIIVISTELMÄ

Työn tekijä Hanne Luukkonen	Sivumäärä 49 ja 6 liitesivua
Työn nimi Walkers-talon kävijätutkimus – Nuorten mielipiteet ja hengailu Kampin alueella	
Ohjaava opettaja Reijo Viitanen	
Työn tilaaja ja/tai työelämäohjaaja Aseman Lapset ry, Mauri Mujunen	
Tiivistelmä <p>Opinnäytetyön tarkoituksena oli tutkia nuorten käymistapoja ja tottumuksia Walkers-talolla ja laajempina yhteytenä selvittää hengailukulttuuria ja hengailuun puuttumista Kampin alueella. Yhtenä tavoitteena oli saada selville nuorten kiinnostus sitoutua Walkers-talon toimintaan joko toiminnan tuottajana tai vapaaehtoisnuorena. Työssä tarkastellaan myös nuorten yhteisöllisyyttä ja sosiaalisen verkoston vaikuttavuutta nuorten toimintaan ja vapaa-ajan viettoon.</p> <p>Walkers-talo on Helsingin Kampiin elokuussa 2009 avattu, kaikille alle 18-vuotiaille avoin nuorisokahvila. Walkers-taloa ylläpitää Aseman Lapset ry. Talon toimintaan osallistuu myös lukuisia vapaaehtoisia aikuisia.</p> <p>Opinnäytetyö toteutettiin kyselylomakkeeseen pohjautuvana haastatteluna yhden viikon aikana. Tutkimusta varten haastateltiin 40 nuorta Walkers-talolla. Kyselylomake oli pääosin strukturoitu tulosten analysoinnin helpottamiseksi, mutta mukaan mahtui myös avoimia kysymyksiä vastausten tarkentamiseksi.</p> <p>Tulokset analysoitiin luokittelemalla vastaukset ikäryhmän, sukupuolen, asuinpaikan ja -tavan sekä hengailutottumusten mukaan. Vastausten luokittelulla saatiin selville eri muuttujien vaikutus nuorten toimintaan.</p> <p>Tuloksista käy ilmi, että nuoret ovat tyytyväisiä Walkers-talon toimintaan ja halukkaita myös osallistumaan itse toiminnan tuottamiseen. Valmiimpia toimintaan sitoutumiseen ovat talolla useita kertoja viikossa käyvät nuoret. Nuorten ajanvietosta Walkers-talon kanssa kilpailee Kampin kauppakeskus, jossa suurin osa kyselyyn osallistuneista nuorista hengaa. Nuorista suurimman osan hengailuun on puututtu vartijoiden taholta riippumatta siitä, viettävätkö he aikaansa juuri Kampissa vai muualla kaupungilla.</p>	
Asiasanat nuoret, nuorisokulttuuri, vapaa-aika, osallistuminen, yhteisöllisyys	

HUMAK UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Name of the Degree Programme

ABSTRACT

Author Hanne Luukkonen	Number of Pages 55
Title Visitor research of Walkers-house –Young people’s opinions and their hanging out in the area of Kamppi	
Supervisor Reijo Viitanen	
Subscriber and/or Mentor Aseman Lapset ry, Mauri Mujunen	
Abstract <p>The purpose of this thesis was to study the habits and routines that influence young people’s attending the Walkers-house. As a larger connection it aims to examine the hang out culture in the area of Kamppi and whether it causes intervening. One of the goals of this study was also to research how interested the young people are to take part in planning and producing action to the Walkers-house or to become a volunteer youngster. Also youths sense of community and social networks and its effectiveness were under scrutiny.</p> <p>Walkers-house was set up to the area of Kamppi in Helsinki in August 2009. It is a youth café that is open for everyone under 18. Walkers-house is a part of the organisation Aseman Lapset’s activities. The staff consists of hired personnel and volunteers.</p> <p>This study was carried out as a questionnaire based interview during one week. 40 young people were interviewed at the Walkers-house. The questionnaire was structured to help analysing the data, but to get all the information needed, there were also some open questions.</p> <p>Results were analysed by categorising the answers by age, gender, way of living and the habits of hanging out. By categorising the answers it was possible to draw a conclusion of how the different variables influence the way young people act.</p> <p>It emerges from the results that young people are very satisfied with Walkers-house’s activities and are interested to take part in producing some activities. Especially the youngsters who attend Walkers-house several times a week are willing to engage themselves to Walkers-house. The shopping centre of Kamppi is a rival to Walkers-house when it comes to competing about youth’s free time. Most of the youngsters interviewed spend time in Kamppi. Most of the young peoples hanging out was intervened by guards regardless whether they spent their time in Kamppi or else where in the city.</p>	
Keywords youth, youth culture, free time, attendance, sense of community	

SISÄLLYS

TIIVISTELMÄ

1. JOHDANTO	5
2. KÄYTETYT MENETELMÄT, OPINNÄYTETYÖN TOTEUTUS JA TULOSTEN ANALYSOINTI	7
2.1 Monistrateginen tutkimusmetodi	7
2.2 Lomakehaastattelu	9
2.3 Kävijätutkimuksen toteutus	10
2.4 Tulosten analysointi	11
3. NUORTEN HENGAILU JA VALVONTA JULKISESSA TILASSA	12
3.1 Nuoriso koetaan ongelmaksi ja Helsingin hengailukulttuuri syntyy	12
3.2 Nuorten vapaa-aika, hengailu ja osallistuminen	14
3.3 Julkinen tila	17
3.4 Nuoret häiriön aiheuttajina	19
3.5 Nuoret ja ystävät	20
4. WALKERS-TALON NUORTEN MIELIPITEET JA KÄYMISTOTTUMUKSET	22
5. LUOKITTELU ERI MUUTTUJIEN PERUSTEELLA	29
5.1 Sukupuoli ja ikäryhmä	29
5.2 Asuinpaikka	31
5.3 Hengaaminen Kampin alueella	34
5.4 Vapaa-ajan vietto muualla kuin Kampissa	36
5.5 Kotilojen vaikutus	39
5.6 Osallistuminen	42
6. YHTEENVETO	44
LÄHTEET	48
LIITTEET	50

1. JOHDANTO

Opinnäytetyöni muotoutui hitaasti ja pitkällä aikavälillä. Syksyllä 2009 opinnäytetyön ohjaajani Reijo Viitanen otti minuun yhteyttä ja tarjosi mahdollisuutta tehdä opinnäytetyöni Aseman Lapset ry:lle. Kävimme juttelemassa asiasta Walkers-talolla ja tulimme yhdessä lopputulokseen, että jotain voitaisiin tehdä. Tutustuin talon toimintaan aluksi parina perjantai-iltana havainnoimalla talon toimintaa ja kävijäkuntaa.

Walkers-talo avattiin avainpaikalle Kamppiin, entisen linja-autoaseman tiloihin elokuussa 2009. Walkers-talo linkittyy Kampissa moniammatilliseen verkostoon, mikä mahdollistaa myös nuorten ohjaamisen eteenpäin mahdollisessa avun tarpeessa. Walkers-talo on Aseman Lapset ry:n ylläpitämä, kaikille alle 18-vuotiaille avoin nuorisokahvila, jonne nuoret voivat tulla viettämään vapaa-aikaa. Walkers-talo on auki maanantaista torstaihin iltapäivisin ja perjantaisin yökahvilana. Lauantaisin talolla on lounge. Talolla järjestetään kahvilatoiminnan lisäksi myös koulutuksia ja kokouksia. Talon toimintaan osallistuu aktiivisesti lukuisia vapaaehtoisia.

Opinnäytetyön muotoutuminen kävijätutkimukseksi lähti liikkeelle tarpeesta kehittää Walkers-talosta tiedottamista ja saada tietoa asiakaskunnasta yleensä. Tärkeiksi kysymyksiksi nousivat kävijöiden taustatiedot (asuinpaikka, koulu, ikä) ja käymistottumukset (kuinka usein ja kuinka kauan). Näin saadaan tietoa siitä, ketkä käyvät ja mistä päin he tulevat. Myöhemmin myös kävijöiden halukkuus osallistua toimintaan ja ryhtyä vapaaehtoisnuoreksi nousivat kysymyslistalle, kuten myös tietysti mielipiteet talon toiminnasta ja sen eri osa-alueista. Suurempana kokonaisuutena työni käsittelee nuorison hengailua Kampin alueella.

Opinnäytetyön tavoitteiksi muodostuivat siis tiedonsaanti nykyisestä kävijäkunnasta, heidän arvioistaan ja toiveistaan, Walkers-talolla käyvien nuorten hengailutottumusten selvitys Kampin alueella, nuorten hengailuun puuttuminen ja niiden yhdistäminen osaksi laajempaa kokonaisuutta, eli nuorisokulttuurin tutkimusta. Kampin alueeksi on tässä tutkimuksessa muotoutunut Kampin ostoskeskus.

Walkers-talo on nuori eikä aikaisempaa tutkimusta kävijöistä ole tehty. Tutkimus palvelee tilaajaa profiloimalla asiakaskunnan ja antaa myös näkökulmaa markkinointiin ja toiminnan kehittämiseen. Kävijätutkimus yhdistettynä yleiseen nuorison hengailukulttuuriin Kampin alueella antaa kuvan myös Walkers-talon kävijäkunnan muusta vapaa-ajan vietosta ja kytkee työn osaksi laajempaa kokonaisuutta, nuorisokulttuuria.

Tämä opinnäytetyö tutkii siis nuorison vapaa-ajan viettoa, nuorten kokemaa ja toteuttamaa yhteisöllisyyttä ja osallistumista. Työssä käsitellään myös sitä, miten nuoret nähdään yhteiskuntamme jäseninä, kenen tehtävä on nuorten kaitseminen ja miten se käytännössä toteutuu sekä miten nuoret sen kokevat. Kävijätutkimus selvittää myös nuorten Walkers-talon käytön tapoja ja tottumuksia, mikä saa nuoret käymään Walkers-talolla, kuinka halukkaita nuoret ovat osallistumaan toiminnan järjestämiseen. Opinnäytetyö ottaa selvää, voidaanko Walkers-talolle saada kokoon ryhmä ohjelman ja tapahtumien järjestämisestä kiinnostuneita nuoria ja miten idea vapaaehtoisnuoresta otetaan vastaan.

Opinnäytetyöstä käy ilmi paitsi se, keitä Walkers-talolla käyvät nuoret ovat, myös se, keitä he eivät ole ja ketkä eivät talolla käy. Opinnäytetyön tulokset tuovat myös näkökulmaa Walkers-talosta tiedottamiseen. Tiedetään, miltä alueilta nuoria käy ja saadaan selville nuorten vapaa-ajasta kilpailevat paikat sekä niiden sijainti. Opinnäytetyö valottaa myös talolla käyvien nuorten taustoja ja mielipiteitä talon toiminnasta ja henkilökunnasta. Tuloksista nähdään, onko talon toiminta oikeilla jäljillä ja mihin suuntaan toimintaa voidaan kehittää. Kävijätutkimus voidaan siis nähdä eräänlaisena kartoituksena, jonka pohjalta voi nousta esiin tarpeita jonkin osa-alueen kehittämiseen, käynnistämiseen tai vastaavasti myös tyytyväisyys olemassa oleviin palveluihin.

Työssäni esittelen ensin opinnäytetyöhön käytetyt menetelmät ja kävijätutkimuksen toteutuksen. Teoriaosassa käsittelen muun väestön suhtautumista nuoriin, hengailukulttuurin muodostumista, julkista tilaa ja nuorten vapaa-aikaa, osallistumista sekä sosiaalisen verkoston merkitystä. Tulokset esittelen viimeisessä luvussa, jonka jälkeen kertaan tärkeimmät tulokset luvussa Yhteenveto.

2. KÄYTETYT MENETELMÄT, OPINNÄYTETYÖN TOTEUTUS JA TULOSTEN ANALYSOINTI

Koska kyseessä oli kävijätutkimus, oli opinnäytetyön kannalta luontevaa toteuttaa se lomakekyselynä, jossa oli myös avoimia kohtia tiettyjen merkitysyhteyksien ja merkitysten selventämiseksi. Kyselyllä pyrittiin selvittämään Walkers-talon kävijöiden tottumuksia ja taustoja, jolloin kyse oli kvantitatiiviseen tutkimukseen yhdistettävästä ilmiön esiintymistiheyden, laajuuden ja voimakkuuden tutkimisesta. Kvalitatiivista osaa opinnäytetyöstä edustaa avoimet kysymykset, joilla pyrittiin selvittämään haastateltavien omia havaintoja ja selityksiä eri tilanteille. (Hirsjärvi & Hurme 2008, 27.)

2.1 Monistrateginen tutkimusmetodi

Hirsjärvi ja Hurme (Hirsjärvi & Hurme 2008, 26-27) tuovat teoksessaan esiin ajatuksen siitä, että kvalitatiivista ja kvantitatiivista metodia voidaan käyttää samassa tutkimuksessa. Tutkija Alan Bryman on jakanut mielipiteet kahteen ryhmään. Ensimmäisessä nähdään suuntausten edustavan kahta erilaista epistemologista näkemystä validista tiedosta, minkä vuoksi integrointi on vaikeaa ja toisen mukaan menetelmät perustuvat erilaisiin tiedonkeruumenetelmiin ja voidaan siksi integroida samaan tutkimukseen. Hirsjärvi ja Hurme lisäävät listaan kolmannen ryhmän, jossa eivät epistemologiset erotkaan ole niin suuria, ettei suuntauksia voisi yhdistää.

Kvalitatiivinen ja kvantitatiivinen analyysi voidaan siis erottaa toisistaan, mutta niitä voi hyvin soveltaa samassa tutkimuksessa ja saman aineiston analysoinnissa, ja näin myös usein tehdään. Ennemmin niitä voidaan pitää toistensa jatkumoina, jotka eivät poissulje toisiaan. (Alasuutari 1999, 32.)

Metodien yhdistämistä kutsutaan monistrategiseksi tutkimukseksi. Menetelmiä on yhdistetty ainakin käyttämällä kvantitatiivisten tutkimustulosten lomassa esimerkkeinä kvalitatiivisella tavalla kerättyjä vastauksia. Kvalitatiivisia tuloksia voidaan myös käyttää kvantitatiivisten tulosten selittämiseen. Kvalitatiivisessa vaiheessa voidaan

myös luoda hypoteeseja kvantitatiivista vaihetta varten tai tutkimuksissa voidaan myös käyttää kvantitatiivisessa tutkimuksessa esiinnoisseiden asioiden perusteella kvalitatiivisessa tutkimuksessa muodostettavia typologioita. (Hirsjärvi & Hurme 2008, 28.) Tärkeintä on kuitenkin valita analyysimenetelmä ja tutkimustapa tutkimusongelman mukaan.

Menetelmiä voidaan käyttää peräkkäin, jolloin vuorotellaan tutkimusmetodien välillä joko kahdella eri toisiaan seuraavalla tutkimuksella tai vuorotella saman tutkimuksen aikana, rinnakkain, jolloin samassa haastattelussa voidaan yhdistää eri osia tai sisäkkäin, jolloin samanaikaisesti ja samalla menetelmällä saatua tietoa voidaan analysoida sekä kvantitatiivisesti että kvalitatiivisesti. Tässä opinnäytetyössä on käytetty sekä kvalitatiivisia että kvantitatiivisia menetelmiä oleellisen tiedon saamiseksi. Kvantitatiivista metodia on käytetty tuomaan esille suuret linjaukset, johon kvalitatiivinen menetelmä tuo tarkennuksia. (Hirsjärvi & Hurme 2008, 30-31.)

Opinnäytetyössä on käytetty samassa hyvinkin strukturoidussa kyselylomakkeessa myös avoimia kysymyksiä, ja joillekin haastateltaville on esitetty jatkokysymyksiäkin, jos nämä tuntuivat halukkailta kertomaan asioista enemmän, kuin valmiisiin kysymyksiin vastaaminen edellytti. Tämä oli opinnäytetyön kannalta tärkeää kaiken olennaisen tiedon esiin saamisessa. Esimerkiksi jos haastateltava vastaa kyllä kohtaan ”onko hengailuusi puututtu?”, tarkennetaan avoimella kysymyksellä ”miten ja kenen taholta?” vastausta, jotta tieto puuttumisesta saadaan esiin. Strukturoidulla kysymyksenasettelulla siis poimitaan vastaajajoukosta avoimeen kysymykseen vastaajat.

Tutkimusmenetelmät voidaan jakaa ryhmiin myös tehtävien suhteen. Tämän opinnäytetyön osalta on päädytty menetelmien täydentävään käyttöön, koska siinä tähdätään jo alunalkujaan kattamaan tutkimuksen eri osa-alueita. Kvantitatiivinen menetelmä antaa volyymin ja tuo helpon analysointitavan kävijämäärään sekä arviointeihin, kvalitatiivinen taas kertoo, miksi nuoret ovat valinneet kyseisen vastausvaihtoehdon ja täydentää strukturoitua vastausvaihtoehtoa jatkokysymyksenä. Kuvailevassa käytössä toisella menetelmällä kuvaillaan toisella saatuja tietoja, jota osaltaan voi soveltaa myös tässä opinnäytetyössä käytettävään

menetelmään, sillä avoimeen kysymykseen saatu vastaus kuvailee esimerkiksi sitä, miksi nuoret valitsevat tietyn vaihtoehdon. (Hirsjärvi & Hurme 2008, 31-32.)

2.2 Lomakehaastattelu

Lomakehaastattelu on yleisen käsityksen mukaan kehitetty sosiaalitieteitä varten (Alasuutari 1999, 32) ja tapahtuu ennalta määriteltyjen kysymysten mukaan. Kysymysten ja väitteiden muoto ja järjestys on ennalta määrätty ja ne ovat kaikille samat. Haastattelu on helppo ja nopea toteuttaa, koska vastaukset merkitään haastattelutilanteessa valmiiksi merkittyjä luokkia noudattaen. Lomakehaastattelun haittapuolena voi olla se, että haastattelukysymysten valinta saattaa heijastaa enemmän tutkijan omaa maailmaa kuin vastaajien, minkä voi helposti päätellä siitä, että vastausluokkaan ”muu” sijoittuu eniten vastauksia. Lomakkeen käyttö haastattelun pohjana soveltuu erityisesti tilanteisiin, joissa tutkija tietää etukäteen, millaista tietoa haastateltavat voivat antaa, itsenäinen kyselyn täyttö toisi huonon osallistumisprosentin tai kun aineisto halutaan helposti kvantifioida. (Hirsjärvi & Hurme 2008, 44-45.)

Tässä opinnäytetyössä on päädytty kyselylomakkeen pohjalta tehtävään haastattelututkimukseen, koska työhön ei haluta epärelevanttia tietoa ja tutkimusongelman kannalta kyselylomake oli tarkoituksenmukaisin. Myös aineiston analysointi oli helpointa strukturoidun lomakkeen vastauksien pohjalta. Koska lomakkeet ovat viime aikoina lisääntyneet monissa eri yhteyksissä, oli luontevinta toteuttaa kyselyt haastattelumenetelmällä sen sijaan, että vastaajat olisivat täyttäneet lomakkeet ilman valvontaa. Näin kysymyksiä saatiin tarpeen vaatiessa selvennettyä ja pidettyä huolen siitä, että kaikkiin kysymyksiin vastattiin eikä ”kyselyväsymys” iskenyt kesken lomakkeen täytön. (Hirsjärvi & Hurme 2008, 36.)

Haastateltujen sukupuoli- ja ikäjakauma eivät sinänsä vastaa Walkers-talon kävijäkuntaa, sillä otanta oli hyvin satunnaista, eikä missään suhteessa siihen, kuinka paljon kunakin iltana oli paikalla tyttöjä tai poikia ja mitä ikää he saattoivat edustaa.

Lomaketutkimukselle onkin ominaista satunnaisotannan käyttö, millä ratkaistaan tutkimustulosten yleistämisen ongelma (Alasuutari 1999, 37.)

2.3 Kävijätutkimuksen toteutus

Haastattelut toteutettiin Walkers-talolla yhden viikon aikana neljänä iltana peräkkäin. Walkers-talolla vietetty aika oli keskimäärin kaksi tuntia kerrallaan. Haastattelujen oli tarkoitus jakautua tasaisesti joka päivälle, mutta toteuma jakautui seuraavasti: tiistai 11 haastattelua, keskiviikko 10 haastattelua, torstai kolme haastattelua, perjantai 16 haastattelua.

Torstain laaha haastattelusaldo johtuu todennäköisesti haastattelujen ajankohdasta. Kun tiistai- ja keskiviikkoiltoina haastattelut toteutettiin puoli viidestä seitsemään, torstaina haastatteluja tehtiin puoli kolmesta puoli viiteen ja perjantaina seitsemästä puoli kymmeneen. Nuorison talolla käynti on ennalta arvaamatonta ja tutkimukseen pyrittiin ottamaan mukaan mahdollisimman heterogeeninen joukko niin sanottuja vakio-asiakkaita, jotka henkilökunnan mukaan ovat usein paikalla tai jotka itse tunnistin aikaisemmista kerroista. Eri viikonpäivät ja kellonajat haastattelujen toteutuksessa pyrkivät siis mahdollisimman erilaisten vastausten kirjoon ja tarkoituksena oli, että eri aikoina käyvät nuoret tulisivat otannassa edustetuksi.

Kyselyyn vastasivat melkein kaikki, joita mukaan pyydettiin. Toisten kanssa jaksoin olla sisukkaampi ja toiset jätin suosiolla rauhaan ensimmäisen kieltävän vastauksen jälkeen. Tällä oli tekemistä ainoastaan haastattelijan viitseliäisyyden kanssa. Yllättävänä koin sen, että osa nuorista tuli kysymään, voisivatko hekin osallistua kyselyyn nähdessään kaveriansa haastateltavan. Osa nuorista myös halusi täyttää lomakkeen itse, jolloin haastattelijan tehtäväksi jäi vain avata joitakin kysymyksiä. Alkujaan haastatteluja oli tarkoituksena tehdä 50, mutta koska vastauksissa ei juurikaan ilmennyt hajontaa ensimmäisten kolmenkymmenen kyselyn jälkeen, otanta päätettiin tiivistää 40 vastaukseen.

Haastatteluja toteutettaessa en seurannut lomaketta orjallisesti, vaan tein täydentäviä kysymyksiä ja esitin kysymyksiä myös eri järjestyksessä. En nähnyt tarkoituksenmukaisena luetella kaikkia vaihtoehtoja jokaisen kysymyksen kohdalla. Ikäryhmän arvioin silmämääräisesti ja kysyin kahden todennäköisimmän ryhmän väliltä. Kyselyä kommentoitiin vaikeaksi, mikä saattoi johtua siitä, että nuoret joutuivat miettimään itsestäänselvyyksinä pitämiään asioita. Kysely tuli myöskin melko yllättäen, mikä saattoi olla lamauttavaa. Kehotin kyselyyn osallistuneita miettimään rauhassa vastauksiaan.

2.4 Tulosten analysointi

Aineiston analysointi on hyvä aloittaa aineiston luokittelusta, kuten tässäkin tutkimuksessa on tehty.

”Se luo pohjan tai kehyksen, jonka varassa haastatteluaineistoa voidaan myöhemmin tulkita sekä yksinkertaistaa ja tiivistää.”¹

Luokittelu mahdollistaa aineiston eri osien vertailun toisiinsa, mikä on tulosten esiin saamisen kannalta olennaista. Jotkut tutkijat puhuvat aineiston tiivistämisestä (reduction), mikä on harhaanjohtavaa, sillä luokittelu ennemminkin lisää materiaalia. Tässä opinnäytetyössä aineisto on luokiteltu ensin yleisesti kysymyksittäin, jotta saadaan esiin kaikkien kyselyyn vastaajien yhteisotos. Sen jälkeen aineisto on luokiteltu uudestaan sukupuolen ja iän sekä asuinpaikan perusteella, jolloin on saatu esiin näiden muuttujien osuus tuloksiin. Tiivistämisen osuus on jätetty loppuvaiheeseen, raportoinnin yhteyteen. Luokittelussa on kyse käytännöllisestä päättelystä, jonka lähtökohtana on tutkimusongelma. (Hirsjärvi & Hurme 2008, 147.)

Luokittelu tähtää aineiston yhdistämiseen, mikä tarkoittaa sitä, että asioiden välille pyritään löytämään yhteyksiä tai säännöistä poikkeavuuksia. Yhdistelyllä pyritään löytämään asiayhteyksiä ja verrannollisuutta tiettyjen vastausmallien perusteella. Löydetyt yhteydet täytyy pystyä ymmärtämään sekä empiirisinä ilmiöinä, että teoreettisesti. Vasta hypoteesien asettelun jälkeinen ajatustyö ja tutkijan omasta

¹ Hirsjärvi & Hurme 2008, 147

ajatusmaailmasta lähtöisin oleva tulkinta luetaan laadulliseksi tutkimukseksi. (Hirsjärvi & Hurme 2008, 147-150.)

”Pyrkimyksenä on ymmärtää ilmiötä monipuolisesti ja kehittää sellainen teoreettinen näkökulma tai ajatusmalli, johon luokiteltu aineisto voidaan sijoittaa.”²

3. NUORTEN HENGAILU JA VALVONTA JULKISESSA TILASSA

Opinnäytetyötä varten on etsitty eri lähteistä tietoa aiemmista tutkimuksista, joissa käsitellään nuorisokulttuuria, nuorten vapaa-ajan viettoa ja osallistumista sekä nuorisoa häiriköijinä julkisessa tilassa. Tutkimuksista saatu tieto on jäsennelty eri otsikoiden alle. Ymmärtääksemme nuorten hengailuun kohdistuvaa kritiikkiä ja valvontaa on syytä perehtyä hieman yleiseen kaupunkikulttuuriin ja nuorison asemaan siinä. Aiheen tarkastelu osoittaa syitä siihen, miksi opinnäytetyössä lähdettiin liikkeelle siitä oletuksesta, että nuorten hengailuun on puututtu. Tarkastelen myös nuorten osallistumisen kulttuuria sekä kavereiden eli sosiaalisen verkoston vaikutusta nuorten elämään erityisesti siltä kannalta vaikuttaako se nuorten valintoihin käydä tietyissä paikoissa. Osallistumista on hyvä käsitellä myös siinä valossa, ovatko nuoret halukkaita itse tuottamaan toimintaa, sillä Walkers-talon pyrkimyksenä on osallistaa nuoria itse tuottamaan ohjelmaa.

3.1 Nuoriso koetaan ongelmaksi ja Helsingin hengailukulttuuri syntyy

Vaikka Suomen nuorisosta puhutaan jatkuvasti huolenaiheena, aihe on ollut esillä jo pitkään. Ensimmäisen kerran se huolestutti aikuisia jo sodan aikana, kun yleisen ilmapiirin pelättiin villitsevän nuoria. Tällä oli tekemistä kenties myös sen asian kanssa, että perheen päänä pidetyt miehet olivat rintamalla. Tuona aikana kirjoitettiin ensimmäistä kertaa myös viime aikoina paljon pinnalla olleista

² Hirsjärvi & Hurme 2008, 150

nuorisolevottomuuksista. Nuorten käyttäytyminen koettiin ensi kertaa todellisena ongelmana. Järjestötoiminta koettiin hyväksi ratkaisuksi epäjärjestystä aiheuttavien nuorten hillitsemiseksi. Helvi Sipilän ja Martti Kailan tuon ajan tutkimuksista kävi ilmi, että häiriötä aiheuttavilta nuorilta puuttui harrastukset. Sodan jälkeen alkoikin erittäin vilkas järjestöjen perustamisen kausi. Nuorten kokoontumistilat olivat lähinnä purkuvalmiita taloja tai syrjäisemmillä asuinalueilla. Keskikaupungilta nuorisolle ei liennyt tilaa. (Ilves 1998, 13-29.)

Helsingin lähiöalueet syntyivät suuren maaltamuuton aikaan 1950-luvulta 1970-luvulle. Tuolloin juuri rakennetuilla asuinalueilla ei ollut harrastus- tai muita vapaa-ajan viettomahdollisuuksia, joten nuorten hengailu kaupungin keskustassa yleistyi. 1960-luvulla sukupolvien välille levisi kuilu, kun yhteistä kieltä oli enää vaikea löytää. Käsitys kuilusta on sittemmin yleistynyt osaksi luonnollista kanssakäymistä nuorten ja aikuisten välillä. Nuoret alkoivat kapinoida kaikkea sitä vastaan, mitä vanhempien katsottiin edustavan. Nuoret eivät halunneet ottaa vastaan aikuisten heille tarjoamia palveluita tai harrastusmahdollisuuksia, vaan heräsi ensi kerran itse toimimaan ja ottamaan ohjat omiin käsiinsä.

*"Haluttiin paikkoja, joissa voi vain olla tekemättä mitään ja mieluiten ilman valvovaa silmää."*³

Nuorisotyön täytyi muuttua yhteiskuntaa muuttavaksi ja kohdistui yleensä heikompiosaisiin. (Ilves 1998, 30.)

Nuorten leimaaminen hankalaksi ja häiriköiväksi sukupolveksi ei siis ole tämän päivän keksintö. Nuoria on aina pidetty vanhempiaan huonotapaisempina ja jopa pelottavana väestön osana, joka kohdistaa uhkan muuhun väestöön. (Törrönen, Karlsson, Korander & Soine-Rajanummi 2004, 226.)

1980-luvulla nuoret alkoivat viettää yhä enemmän vapaa-ajastaan kavereiden kanssa. Ilmiötä voidaan selittää sillä, että samaan aikaan perhekoot pienenivät. Myös avioerot ja yksinhuoltajaperheet yleistyivät. Ystävät kävivät entistä tärkeämmiksi, kun

³ Ilves 1998, 30

perheessä saattoi olla vain yksi lapsi ja muu suku olla toisella puolella maata. Tässä opinnäytetyössä kiinnitetään huomiota siihen, onko toisen vanhemman kanssa asuvilla nuorilla enemmän vapaa-ajanviettopaikkoja kuin molempien vanhempien kanssa asuvilla nuorilla. (Ilves 1998, 134.)

Nuorison hengailun keskittymisellä kaupungin keskustaa ja julkisille paikoille on siis pitkät perinteet. Opinnäytetyö selvittää Walkers-talolla käyvien nuorten hengailutottumuksia ja sitä poikkeavatko ne jotenkin sellaisten nuorten vapaa-ajanvietosta, jotka eivät käy Walkers-talolla.

3.2 Nuorten vapaa-aika, hengailu ja osallistuminen

Nuorten hengailu kauppakeskuksissa ja yleisesti kaupungilla on osa kaupunkikulttuurin uutta sosiaalisuuden kenttää ja koetaan näyttäytymisenä, eräänlaisena esillä olemisena, mikä sinänsä on nykykulttuurissamme arvostettavaa. Julkisissa tiloissa, isoissa väkijoukoissa voi olla anonyyminä individuaalina. Nuorten kauppakeskuksissa oleskelu ei pyöri kulutuksen, vaan yleisen hengailun ympärillä. Nuorilla ei välttämättä ole rahaa ja asenne kulutukseen voi olla kriittinenkin. Hengailu on esimerkiksi kauppakeskuksessa oleskelua, istuskelua ja jutustelua. Olemista keskellä tapahtumia ilman erityistarkoitusta. Opinnäytetyössä selvitetään sitä, missä nuoret konkreettisesti oleskelevat. Nuoria pyydettiin nimeämään tarkasti paikat, joissa he yleensä hengaavat, jolloin saadaan selvyys siitä, pitääkö teoria, jonka mukaan hengailu ei perustu kuluttamiseen, paikkansa. (Mäenpää 2005, 201-202.)

Nuoret myös kokevat nuorisotyön palvelut yleisesti ottaen mielekkäinä. Erityisen tyytyväisiä oltiin järjestettyyn ohjelmaan ja tapahtumiin, sekä tiloihin ja nuorisotyöntekijöihin. Kyselylomakkeessa kysyttiin erityisesti nuorison tyytyväisyyttä edellä mainittuihin asioihin. Asia on tärkeä selvittää, jotta palvelut saadaan paremmin vastaamaan nuorten puolelta tulevaan tarpeeseen. (Myllyniemi 2008, 87.)

Koska aiemmista tutkimuksista on myös käynyt ilmi, että nuorisotyön palvelut ja nuorisotyöntekijät saavat kiitosta nimenomaan niiltä nuorilta, jotka käyttävät

palveluita aktiivisesti, otetaan opinnäytetyössä huomioon myös nuorten käymistottumukset, eli se kuinka usein ja kuinka kauan kerrallaan Walkers-talolla ollaan. Ne, jotka eivät nuorisolle suunnatuissa paikoissa käy, eivät myöskään koe toimintaa ja nuorisotyöntekijöitä mielekkäinä. Vastaavasti ne nuoret, jotka eivät lukeudu vakituiseen kävijäkuntaan ovat todennäköisesti jonkin lajin aktiivisia harrastajia. (Salasuo 2006, 71 ja 76.)

Nuorisotyön palveluita, kuten nuorisotaloja, aktiivisesti käyttävät nuoret ovat myös hanakampia lähtemään mukaan itse toteuttamaan ja osallistumaan toiminnan tuottamiseen. Vastaavasti taas ne, jotka loistavat poissaolollaan, eivät ole kiinnostuneita järjestämään toimintaa. Opinnäytetyöstä tutkitaan, saadaanko Walkers-talolle aikaan nuorista koostuva ryhmä, joka tuottaisi ohjelmaa ja tapahtumia talolle. Ehkä tällaisen ryhmän osana oleminen saisi myös aktivoitua harvemmin käyviä nuoria käymään talolla useammin? (Salasuo 2006, 77-78.)

Nuorisolle suunnattujen tilojen kokemiseen halutuksi vaikuttavat työntekijät ja paikan käyttäjät. Yleensäkin nuoriso kokee toiminnan tärkeimmäksi motivoivaksi tekijäksi paikan valinnan suhteen, eikä tilan viihtyisyyttä. Aikaisemmin nuorison liikkuminen oli valvotumpaa ja nuoriso liikkui pääasiassa jalkaisin. Joukkoliikenteen yleistyminen mahdollisti nuorison liikkumisen haluttuihin paikkoihin pidempienkin matkojen takaa. Vaikka matka ei sinänsä ole este, onko sijainti kuitenkin itsessään tärkeää ja enemmänkin kohteen läheisyytenä muihin kohteisiin, kuin omaan kotiin? Tässä työssä selvitetään, kuinka tärkeänä paikan keskeistä sijaintia pidetään. (Ilves 1998,141.)

Varsinkin suurissa kaupungeissa asuvat nuoret eivät näe pitkiäkään matkoja ongelmaksi toimintaan osallistumiselle. Puolet nuorista on sitä mieltä, ettei matkan pituus haittaa. Nuoret ovat myös valmiista osallistumaan järjestettyyn toimintaan ja sen tuottamiseen, jos se ei sido mihinkään. Jäseneksi liittymispakko vähentää nuorten halua osallistua toimintaan. Saattaako usein tapahtuvaan toimintaan, siis tällä tavoin kiinteään ryhmään kuulumisen, vähentää nuorten intoa osallistua? Nuorista noin 40 % osallistuu nimenomaan toimintaan, jota ei koeta järjestetyksi. Peräti kahdella kolmasosalla harrastaminen tapahtuu yksin. (Myllyniemi 2009, 49-63.)

Nuoret ovat halukkaita myös osallistumaan kulttuuriseen toimintaan ja sen tuottamiseen. Esimerkiksi valokuvaus tai kulttuuritapahtuman järjestäminen kiinnostaa monia nuoria. Esteenä nuorten osallistumiseen on lähinnä ajan riittämättömyys ja tarjonnan puute, mikä käy ilmi myös tutkimuksen tuloksista. Jos nuoret eivät olleet halukkaita osallistumaan toimintaan tavalla tai toisella, vedottiin ajan puutteeseen. Nuorista yleensä tytöt ovat halukkaampia harrastamaan luovaa toimintaa. (Myllyniemi 2009b, 32-38.)

Koska opinnäytetyön yhtenä tavoitteena on selvittää, ovatko Walkers-talolla käyvät nuoret kiinnostuneita alkamaan vapaaehtoisnuoriksi, on syytä tarkastella myös vapaaehtoisten motiiveja. Vapaaehtoistoiminnassa on tärkeää se, että se on omaehtoista ja joustavaa toimintaa. Vapaaehtoistoimintaan osallistumiseen vaikuttaa halu auttaa ja vapaaehtoisten omat elämäkokemukset. Vapaaehtoistoiminta vaatii aina myös sitoutumista, eikä sen tukemista pidä jättää huomiotta vapaaehtoistoiminnan järjestämisessä. (Yeung, 2007 152-164.)

Nuorten liikkuvuuteen vaikuttavat hyvin paljon myös sosiaalinen verkosto. On yleistä käydä siellä, missä ystävätkin käyvät. Oman alueen nuorisotilan ulkopuolelle eksyvät vain harvat, sillä tila tarjoaa turvallisen paikan ja tutun sosiaalisen ympäristön. Voidaanko omaksi tilaksi kuitenkin kokea jokin paikka, mikä ei ole lähellä kotia? Nykypäivälle tyypillinen liikkuvuus on kuitenkin myös yllätyksellistä. Jokin paikka saattaa muodostua vaikkapa palveluidensa tai tapahtumiensa vuoksi, ainakin hetkellisesti, niin vetovoimaiseksi, että sinne pääsemiseksi ollaan valmiista matkustamaan vaikka toiseen kuntaan. (Salasuo 2006, 71.)

Jos jokin kohde (kauppakeskus) koetaan kiinnostavana ja tarkoituksenmukaisena tilana, sinne ollaan valmiita matkustamaan vaikka toiselta puolelta pääkaupunkiseutua. (Mäenpää 2005, 197)

3.3 Julkinen tila

Elämme myöhäismodernissa yhteiskunnassa, jossa vallitsee hyperindividualismi (Mäenpää 2005, Salasuo 2006). Nykyään julkinen tila koetaan uhkaavammaksi kuin ennen. Päihteiden ja huumeiden käytön yleistyttyä arkipäivässä, kuka tahansa voi olla riski. Riskitekijöiden tunnistamattomuus ja jopa eräänlainen räjähdysherkkyys on myös lisännyt julkisten tilojen valvontaa. Monet paikat käyttävät tallentavaa kameravalvontaa ja vartijat ovat tuttu näky kaupunkielämässä. (Törrönen 2004, 12.)

Yhteisöllisyyden häviäminen on johtanut yksityisen ja yksilöllisen elämänalueen arvostukseen ja saa ihmiset pelkäämään ulkopuolisia ja tuntemattomia ihmisiä. Vaikka yksilöllisyys on vallitseva suuntaus ja elämänasenne, alkavat käyttäytymismallit yhdenmukaistua. Julkisissa tiloissa on toimittava tietyn mallin mukaan ja siitä poikkeava käytös koetaan helposti uhkaksi. Esimerkiksi kodittomat ”kadun miehet” tai häiritsevästi käyttäytyvät nuoret koetaan uhkaksi, jolta halutaan suojautua. Turvattomuuden aikakaudella turvallisuuspalveluiden kysyntä on lisääntynyt ja poliisin lisäksi turvallisuudesta vastaavat usein myös yksityisen puolen vartijat ja kolmas sektori. (Törrönen 2004, 12-13.)

Julkisen tilan ongelmat aiheutuvat lyhyestä jaksosta alkaen vuodesta 1995, jolloin alkoholilakiin tuli muutos, joka salli sivistyneen julkijuomisen. Valtio vetäytyi kontrollin pitämisestä ja uskottiin, että julkinen tila säätelee itse itseään. Kun häiriöt alkoivat käydä ilmeiseksi, alkoi järjestyssääntöjen tiukentaminen, mikä johti lopulta uuden järjestyslain syntymiseen vuonna 2003. Tuona aikana käydyssä keskustelussa huomiota ei kuitenkaan haluttu kohdistaa julkisesti päihtyviin aikuisiin, vaan julkisissa tiloissa häiriköiviin nuoriin, jotka erityisesti lehdistö nosti esiin. Nuoriin oli helppo kohdistaa häirikön ja holhottavien leima aikuisikäisen väestön sijasta. Täysivaltaisten aikuisten vapautteen ei haluttu puuttua, mutta nuoret tarjosivat sopivan, kontrolloitavan ryhmän, jonka aiheuttamasta häiriöstä voidaan helposti johtaa puhe kasvatuksen epäonnistumiseen. (Törrönen & Karlsson 2004, 32-70.)

Sosiologi Zygmunt Bauman (1999;2000, 38-41) näkee julkisen tilan kriisin seurauksena kaiken yhteisen ja kollektiivisen rapautumisesta. Ei ole enää niin

sanottua yhteistä hyvää, jota kaikki tavoittelevat, vaan yksityisasiat koetaan tärkeimmäksi. Oma yksityisyyttänsä voi ja toisaalta myös kuuluu avata muille erilaisten blogien ja muun sosiaalisen median avulla. Ihmiset ovat keskittyneet omiin yksityisiin asioihinsa, joita voidaan vatvoa milloin missäkin seurassa. Mikään ei herätä mielenkiintoa niin kuin yksityiselämän paljastukset. Tämä kaikki on Baumanin (1999) mukaan lähtökohtana turvattomuuden tunteelle, koska ihmiset tuntevat olevansa yksin ongelmiansa kanssa. Toisaalta myös fyysinen julkinen tila on yhä useammin kaventunut yksityisen vapauden tilaksi, jonka pienetkin häiriöt koetaan uhkana tai väärytenä, rikkeenä. Kauppakeskuksessa metelöivät ja käytäviä tukkivat nuorisolaumat saattavat siis enemmän ärsyttää yksityisen vapauden loukkaamisena, kuin todellisena turvallisuuden uhkana. (Törrönen 2004, 13.)

Myös kaupunkitutkija Robert Beauregard (1999, 215) näkee julkisen tilan yksityistämisen ja kaupallistamisen esteenä vapaalle vuorovaikutukselle ja vapaan kulttuurin muodostumiselle. Kaupunkien keskustat ovat valvottuja paikkoja ja tarkoitettu kuluttamiseen, mikä ei suosi nuorten hengailukulttuuria. Tavallaan nuoret pyritään siis eristämään ja erilaistamaan muusta yhteiskunnasta. Nuorten käyttäytyminen julkisella paikalla ei täytä aikuisten asettamia normeja, joten heidät koetaan uhkana. Kuten aiemmin on käynyt esiin, nuoret haluavat paikkoja, joissa voi vain olla. (Törrönen 2004, 15.)

Kriminologi David Garlandin (2001) mukaan julkisen tilan häiriöt koetaan nykyisin selvästi enemmän järjestysongelmiksi ja kaikki häiriöt johtuvat siis kontrollin puutteesta. Myös Garland näkee nykyisen käsityksen julkisesta tilasta enemmän yksilön vapauden tilana. (Törrönen 2004, 16.)

Törrösen toimittamasta teoksesta käy ilmi, että myös nuorten julkijuominen on lisääntynyt viime vuosikymmenistä. Poliisin mukaan ilmiö johtuu nykyaikaisesta vapauden ihannoimisesta ja normittomuudesta. (Soine-Rajanummi & Törrönen 2004, 111.) Poliisi ei myöskään enää puutu julkijuopotteluun samalla tavalla kuin aikaisemmin resurssipulan ja toimenkuvan muuttuneisuuden vuoksi. Nuorison julkijuomiseen ja muuhun häiriökäyttäytymiseen puuttuminen on siten ”ulkoistettu” kolmannen sektorin toimijoille. Vaikka tässä opinnäytetyössä ei varsinaisesti pyritä selvittämään nuorten juomatottumuksia, voi Törrösen toimittaman teoksen

perusteella tehdä johtopäätöksen, että nuorten valvonta poliisin puolelta on vähentynyt ja niin sanotusti "ulkoistettu" yksityisen ja kolmannen sektorin puututtavaksi. (Törrönen 2004.)

Opinnäytetyössä käytetyssä kyselylomakkeessa kysytään, onko nuorten hengailuun puututtu, kenen taholta ja mistä nuoret luulevat sen johtuneen. Kysymyksellä pyritään ottamaan selvää siitä, ovatko vartijat tosiaan avainroolissa nuorten aiheuttaman häiriön valvonnassa ja rajoittamisessa. Vastauksesta voidaan päätellä myös se, kokevatko nuoret aiheuttavansa häiriötä ja onko puuttuminen heidän mielestään oikeutettua.

3.4 Nuoret häiriön aiheuttajina

Helsingin Sanomat uutisoi Vantaan ja Helsingin nuorten kokoontumisesta tappeluaikeissa ja viime aikoina onkin puhuttu paljon nuorten jengitappeluiden lisääntymisestä ja aiheeseen tuntuu olevan keskustelupalstojen mukaan kaksi eri lähestymistapaa. Ensimmäinen lähestymistapa tuo esiin, että jengitappeluista on aina ollut ja toinen tapa kritisoi kasvatuksen löystymistä. Vanhemmat syyttävät jopa nuorisotyöntekijöitä nuorisolle suunnattujen paikkojen myöhäisistä aukioloajoista. (hs.fi 13.4.)

Lyhyestä uutisesta kävi kuitenkin ilmi, että monet olivat paikalla vain katsomassa, mitä oli tapahtumassa, eikä kenelläkään ollut kättä pidempää mukanaan. Kyse tuntui olevan oikeastaan enemmän nuorison joukkokokoontumisesta. Tekemällä nuorisosta syntipukki, voidaan järjestyksen ylläpitoon osallistaa vanhempia, kolmannen sektorin toimijoita ja etsiä ratkaisuja sosiaalisiin ongelmiin valvontaa tiukentamalla, mikä tekee valvonnasta julkiselle sektorille kustannustehokkaampaa. (Törrönen ym. 2004, 226.)

Tutkimusten mukaan nuorten väkivaltainen käyttäytyminen ei ole lisääntynyt. Ilveksen mukaan jo sodan aikana oltiin huolestuneita nuorisolevottomuuksista (Ilves 1998, 13). Törrönen selittää teoksessaan, että nuorisomassojen kasautuminen kaupungin keskustoihin liittyy Suomen myöhäiseen ja nopeaan kaupungistumiseen.

Sosiologi Tommi Hoikkala on tehnyt jaottelun, jonka mukaan nuorista puhutaan usein joko tulevaisuuden toivona tai uhkakuvana. Kolmantena suuntauksena Hoikkala tunnistaa nuoruuden ihannoimisen, mikä liittyy nuoruuden pidentymiseen. On pidempään hyväksyttävää etsiä itseään ja vastuunottamista, aikuistumista voidaan lykätä myöhempään ikään. (Korander & Törrönen 2004, 147-149.)

Kuten aiemmin on todettu, nuoret ovat jo sotavuosista lähtien aiheuttaneet päänvaivaa vanhemmalle väestölle, joka kokee nuorten käytöksen häiritsevänä ja jopa uhkaavana. Syitä nuorison käytökseen on etsitty sodan ympärilleen lietsomasta levottomuudesta, lisääntyneestä vapaa-ajasta, huonosta kasvatuksesta ja yhteisöllisyyden vähenemisestä. Kansan suussa on jo pitkään yhdistetty kapinahenki murrosikään kuuluvana luonnollisena osana. Kokevatko nuoret sitten itse aiheuttavansa häiriötä? Onko heidän mielestään hyväksyttävää, että heitä kehoitetaan siirtymään tai poistumaan julkisista tiloista? Kysymystä pohditaan laajemmin seuraavassa luvussa.

3.5 Nuoret ja ystävät

Kaverit vaikuttavat paljon nuorten tekemiin valintoihin, niin päihteiden käytön, harrastuksien kuin ammatinvalinnakin suhteen. Erityisesti pojat kokevat kavereiden vaikutuksen voimakkaana. Tyttöjen valintoihin vaikuttavat muut ulkoiset tekijät, kuten yhteiskunta ja media. Vuoden 2008 Nuorisobarometrin mukaan 48 % kyselyyn osallistuneista nuorista kokee kavereiden vaikutuksen esimerkiksi harrastuksen valintaan merkittäväksi. Tässä opinnäytetyössä tarkastellaan kavereiden vaikutusta nuorten hengailuun muun muassa siten, että otetaan selvää, mitä kautta nuoret ovat kuulleet Walkers-talosta ja vaikuttavatko muut kävijät nuorten käymiseen Walkers-talolla. (Myllyniemi 2008, 69.)

Nuoret kokevat yhteenkuuluvuutta ensisijaisesti perheeseen ja ystäviin. Viime vuosina yhteenkuuluvuuden tunne on Nuorisobarometrin mukaan löyhentynyt, vaikka yhteydenpito tai ystävien tapaamisten määrä ja siihen käytetty aika on yleisesti kasvussa. Ystävien kanssa vietetty aika koetaan jopa entistä tärkeämmäksi.

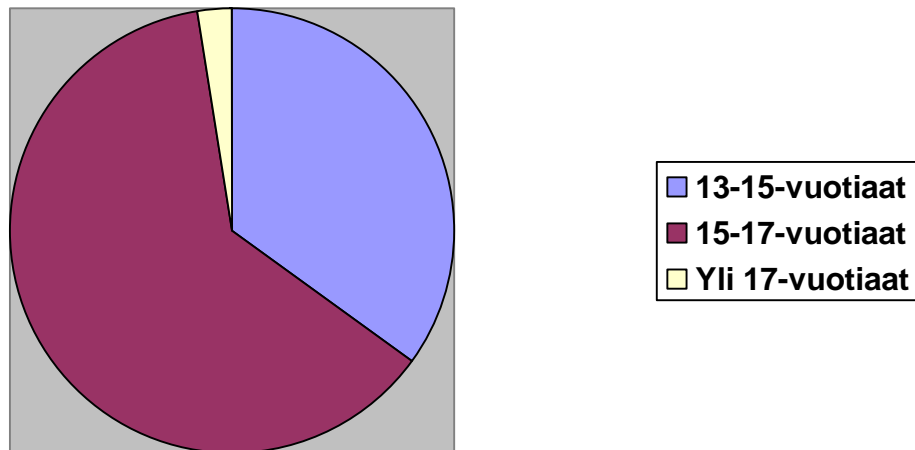
Muutosta yhteenkuuluvuuden tunteen vähenemisessä selittää osaltaan yhteisöllisyyden heikkeneminen yhteiskunnassa. Toisaalta, myös toiminnan luomiseen osallistuminen tai innostus vapaaehtoisnuoreksi alkamisesta voidaan lukea erääksi yhteisöllisyyden tasoksi, sillä molemmat kiinnittävät nuoria tiukemmin kyseessä olevaan yhteisöön ja tavallaan luovat myös oman uuden yhteisön. Asiaa tarkastellaan laajemmin seuraavassa luvussa. (Myllyniemi 2008, 104.)

Nuorten sosiaalinen verkosto on niin vetovoimainen, että se houkuttelee käymään pidemmänkin matkan taakse, jos ystävätkin ovat menossa. Walkers-talolla käy nuoria myös ympäröivistä kunnista. Verkosto vaikuttaa siis erityisesti siihen, minkä alueen palveluita käytetään. Opinnäytetyössä tarkastellaan myös sitä, miten kaukaa usein käyvät nuoret ovat valmiita tulemaan ottamalla huomioon myös asuinkaupunki ja kaupunginosa sekä liikenneyhteydet. (Salasuo 2006, 71.)

4. WALKERS-TALON NUORTEN MIELIPITEET JA KÄYMISTOTTUMUKSET

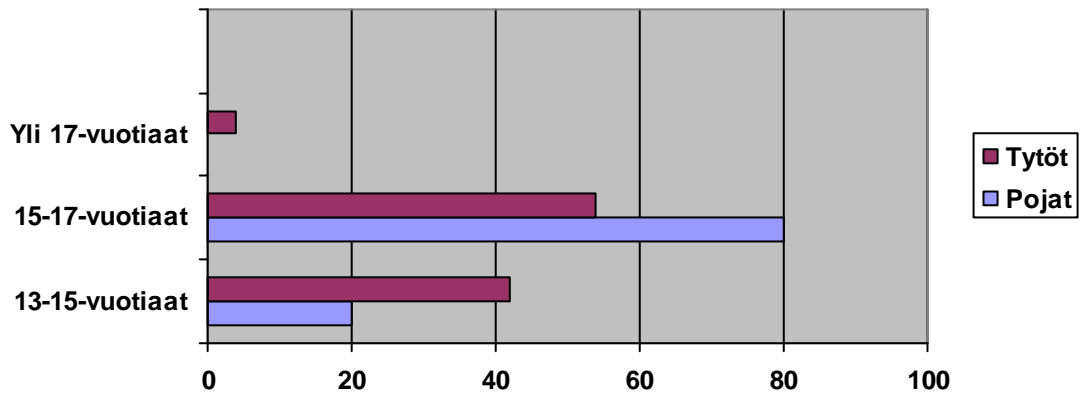
Satunnaisen otannan perusteella kaikista vastaajista 60 % oli tyttöjä ja 40 % poikia. Koska otanta perustui tutkijan tekemiin valintoihin, ei tästä voida vetää johtopäätöksiä Walkers-talon kävijäkunnan todellisesta sukupuolijakaumasta. Ylivoimaisesti suurin ikäryhmä olivat 15-17-vuotiaat, joita oli vastaajista reilusti yli puolet (62,5 %). 13-15-vuotiaita oli 35 % ja 18-vuotiaita 2,5 %. Jatkossa 18-vuotiaat on sijoitettu ikäryhmään 15-17-vuotiaat.

Kaavio 1. Vastaajien jakautuminen ikäryhmittäin %

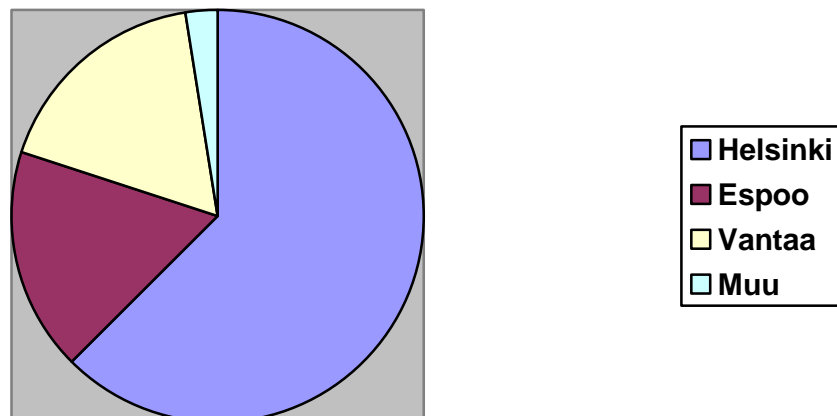
Kaikista haastatelluista 70 % kävi yläastetta, 12 % lukiota, ammattikoulussa 10 %, kokonaan koulun ulkopuolella oli yhteensä 5 % ja töissä kävi 2,5 % vastaajista.

Kaavio 2 Tyttöjen ja poikien osuus ikäjakaumittain %

Valtaosa vastaajista oli helsinkiläisiä (62,5 %), Espoo ja Vantaa olivat edustettuina tasapain (17,5 %) ja vain yksi vastaajista tuli pääkaupunkiseudun ulkopuolelta (2,5 %). Walkers-talon vetovoima on siis melkoinen. Yli puolet (57,5 %) haastatelluista asui toisen vanhempansa luona, molempien vanhempien kanssa vain vajaa kolmasosa (30 %). Yksin tai muulla tavoin asui molempia 5 %. Ystävän kanssa asui 2,5 %. Mistään tietystä kaupunginosasta kyselyyn osallistujat eivät tulleet.

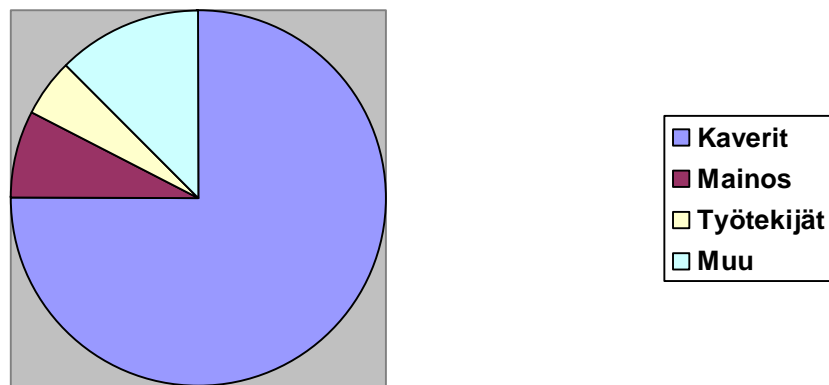
Kaavio 3. Jakauma lähtöalueittain %

Puskaradio osoittautui tulosten perusteella ylivoimaisesti parhaimmaksi keinoksi tavoittaa nuoret, sillä 75 % vastaajista oli alun perin kuullut Walkers-talosta kavereilta. Tämä kertoo erityisesti siitä, miten tärkeä sosiaalinen verkosto ja sen

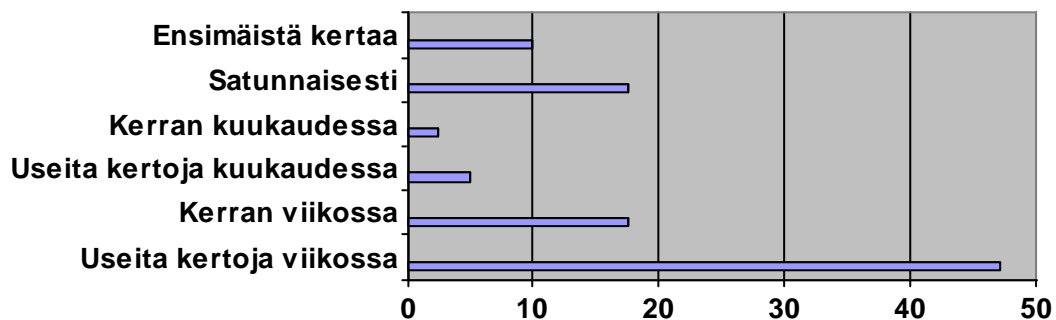
vaikutus on nuorille. Nuorille parasta mainosta tuntuu siis olevan se, että kaverit suosittelevat paikkaa. Muuta kautta oli kuullut 12,5 %, mainosta lukenut vain 7,5 % ja työntekijät olivat houkuttelleet paikalle 5 % vastaajista. Tosin vastaajat saattoivat valita mainos-kohdan siinäkin tapauksessa, että olivat saaneet flyerin jalkautuneelta työntekijältä.

Kaavio 4. Mistä kuullut Walkers-talosta %

Walkers-talo on onnistunut vakiinnuttamaan kävijäkuntansa hyvin, sillä ylivoimaisesti suurin ryhmä haastatelluista kertoi käyvänsä Walkers-talolla useita kertoja viikossa. Tosin kyselyyn valikoitiin osallistujiksi nuoria, joiden tiedettiin käyvän talolla usein. Seuraavaksi suurin ryhmä oli noin kerran viikossa käyvät ja satunnaisesti kävijät. Useita kertoja kuukaudessa tai kerran kuukaudessa kävijöitä oli hyvin vähän. Ensimmäistä kertaa paikalla oli kymmenesosa haastatelluista.

Kaavio 5 Käyntitiheys %

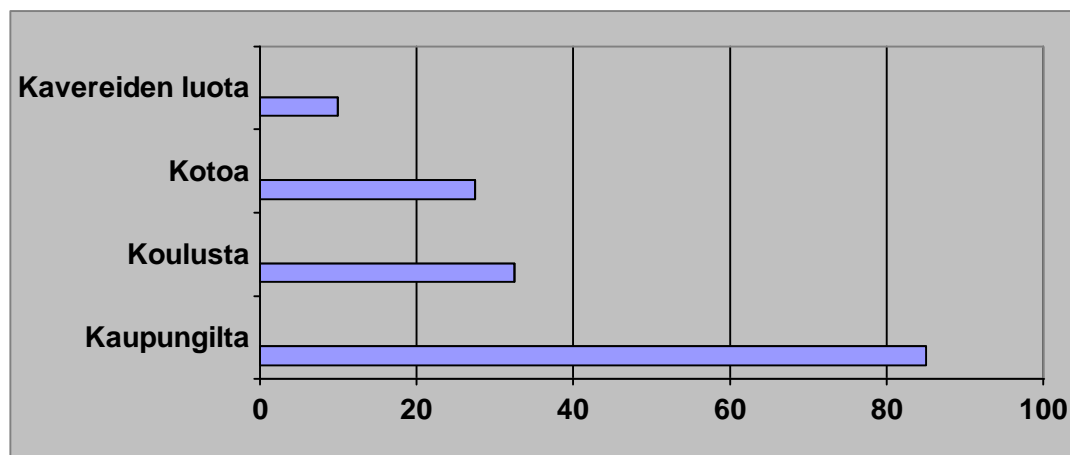

Jos paikalla käydään usein, siellä myös viihdytään pidempään. Vastaavasti taas ne, jotka käyvät talolla harvemmin viettävät talolla vähemmän aikaa kerrallaan

Vajaa kolmasosa (30 %) haastatelluista kertoi viettävänsä talolla aikaa useita tunteja kerrallaan. Noin tunnin kerrallaan viettäviä oli lähes puolet (45 %) vastaajista. Vähemmän kuin tunnin viihtyviä oli vähiten (17,5 %). Osan (7,5 %) kohdalla ei ollut merkintää johtuen siitä, että kyseessä oli kyselyyn osallistujan ensimmäinen kerta Walkers-talolla.

Walkers-talolle tullaan yleensä kaupungilta, millä on varmasti tekemistä Walkers-talon sijainnin keskeisyyden kanssa. Joskus talolle tullaan myös koulusta mutta kotoa ei yleensä lähdetä varta vasten Walkers-talolle. Vain harvoin paikalle tullaan kavereiden luota. Kysymykseen sai valita useamman vaihtoehdon. Voidaan siis päätellä, että jos ollaan liikkeellä kodin ulkopuolella, Walkers-talon vetovoimaisuus kasvaa.

Kaavio 6 Mistä Walkers-talolle tullaan %

Tilojen koosta, sisustuksesta, aukioloajoista, ohjelmasta/tapahtumista, sijainnista, kahvilapalveluista ja henkilökunnista kysyttiin tyytyväisyyttä asteikolla yhdestä viiteen (1-5), jossa yksi oli poikkeuksellisesti loistava ja viisi huono. Vastaukset on arvioitu keskiarvolla, eli kaikkien vastausten määrä yhteenlaskettuna asteikoittain ja jaettuna vastaajien lukumäärällä. Mitä lähempänä keskiarvo on arvoa 1, sitä paremmin se on asteikolle sijoittunut.

Taulukko 1. Nuorten antamat keskiarvot

Toiminta	Keskiarvo
Tilojen koko	2,4
Sisustus	2,2
Aukioloajat	2,5
Ohjelma	2,5
Sijainti	1,4
Kahvilapalvelut	1,6
Työntekijät	1,5
Vapaaehtoiset	1,6

Työntekijöitä ja vapaaehtoisia ei yleensä erotettu toisistaan. Ohjelmasta annettiin yleensä arvosana 3, koska vastaajilla ei ollut tarpeeksi tietoa Walkers-talolla

järjestettävistä tapahtumista ja muusta järjestetystä ohjelmasta. Nuoriso on siis melko tyytyväistä heille järjestettyihin palveluihin, kuten aikaisemmista tutkimuksista on käynyt ilmi. Sijainti on noussut arvoasteikolla ylimmäksi, keskeinen sijainti on siis nuorison keskuudessa erittäin arvostettua. Tilat voisivat nuorten mukaan olla isommatkin, sisuksellisesti talolle toivottiin enemmän sohvia. Aukioloaikoja nuoret eivät olleet panneet merkille. Joistakin vastauksista nousi silti esiin toivomus, että Walkers-talo voisi olla auki myöhempäänkin. Henkilökunnan keuhuttiin olevan ”hyviä tyyppisiä” katsomatta siihen, oliko kyse työntekijöistä vai vapaaehtoisista. Muita kommentteja olivat ”täällä on oikeasti hyvä paikka”, ”tänne on aina tosi kiva tulla” ja ”täältä saa ihan parasta ruskeaa kahvia”. Kahvilapalveluihin toivottiin myös kasvisvaihtoehtoja.

Lähes jokainen (97,5 %) vastaajista ilmoitti tuntevansa muita Walkers-talolla kävijöitä. Kolme neljäsosaa vastaajista arvioi muiden kävijöiden vaikuttavan omaan käymiseensä Walkers-talolla siten, että paikalle tultiin jos kaveritkin olivat tulossa tai olivat jo talolla. Talolla myös viihdyttiin pidempään, jos kaverit olivat paikalla. Tämä korostaa kavereiden merkitystä Walkers-talolla käymisessä. Talo koetaan tarkoituksenmukaisena ja sosiaalisena tilana. Melkein puolia vastaajista (47,5 %) kiinnostaisi olla mukana luomassa toimintaa Walkers-talolle. Jatkokysymykseen, minkälaista ohjelmaa nuoret haluaisivat olla mukana toteuttamassa tai suunnittelemassa vastattiin melko ylimalkaisesti. Vain muutamalla oli suoraan ehdottaa jotain toimintaa. Valokuvaus ja muu median tuottaminen tai teemailtojen järjestely nousivat esille 15-17-vuotiaiden tyttöjen vastauksista. Pojat arvostaisivat live-musiikkia. Vastaukset olivat siis odotettuja koska ne olivat hyvin samansuuntaisia aikaisempien osallisuustutkimusten kanssa.

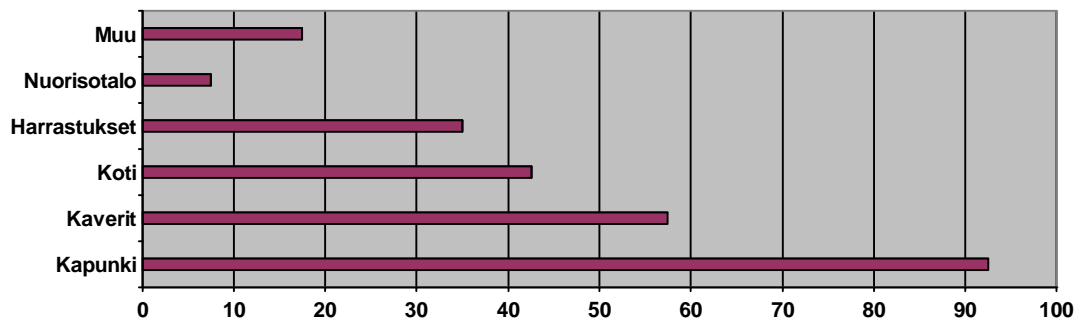
Niitä 13-15-vuotiaita tyttöjä, jotka halusivat olla mukana luomassa toimintaa, kiinnosti teemailtojen suunnittelu ja myös pelikonsolipelejä toivottiin lisää. Saman ikäryhmän pojista kiinnostusta löytyi vain yhdeltä, joka oli kiinnostunut ohjelman järjestämisestä. 15-17-vuotiaiden poikien vastauksista nousi esiin aiemmin mainittu livemusiikin osuuden nostaminen. Molemmista ikäryhmistä tytöt olivat innokkaampia osallistumaan toiminnan luomiseen, mikä tukee teoriaa siitä, että erityisesti tytöt ovat halukkaampia osallistumaan toiminnan tuottamiseen ja toimintaan yleensä. Muutamia tyttöistä olivat olleet jo mukana Walkers-talon valokuvausprojektissa.

Vajaata puolta (47,5 %) vastaajista kiinnosti myös vapaaehtoisnuoreksi alkaminen, eli Walkers-talon toimintaan ollaan valmiita kiinnittymään. Kysymykset eivät olleet yhteydessä toisiinsa, joten toiminnan luomiseen osallistumisen valinta ei automaattisesti tarkoita sitä, että sama nuori olisi myös kiinnostunut alkamaan vapaaehtoisnuoreksi.

Lähes jokainen kyselyyn osallistujista ilmoitti viettävänsä vapaa-aikaansa kaupungilla. Kavereilla vietti aikaansa hieman yli puolet vastaajista, alle puolet vastaajista oleili myös kotona. Harrastukset veivät reilun kolmasosan vapaa-aikaa, muualla-kohdan valitsi noin joka kuudes. Muita paikkoja olivat kuntosali, keikat, sisarukset, bänditreeneit ja muut kauppakeskukset. Vain harva vastaajista kävi myös nuorisotalolla. Nuorisotaloja, joilla käytiin, ovat Betania, Ruoholahden nuorisotalo ja Kirkkonummen nuorisotalo. 80 % ilmoitti hengaaavansa Kampissa, yleensä ”Kusarilla”, mikä on nuorison käyttämä nimitys Kampin ostoskeskuksen metronkummusta ja sen ympäristöstä penkkeineen.

Nuoret eivät siis kiertele liikkeitä ja ole paikalla kulutusmielessä, vaan yksinkertaisesti oleskelevat keskeisellä paikalla, jossa todennäköisesti törmää muihin nuoriin. 60 %:n hengailuun oli puututtu poikkeuksetta vartijoiden taholta. Muutamassa vastauksessa tuli esiin myös poliisin puuttuminen hengailuun, muttei kertaakaan liikkeiden työntekijöiden tai ohikulkijoiden. Nuoret tiedostivat itse käyttäytyneensä häiritsevästi ja kertoivat puuttumisen syiksi muun muassa olleensa tien tukkeena, metelöineensä ja syljeskelleensä, eli nuoret kokivat hengaaamiseensa puuttumisen yleensä oikeutettuna. Syistä puhuttiin kuitenkin ylimalkaisesti. Nuoret saattoivat todeta, että ”no jos joku on syljeskelly”, mikä tavallaan vei huomion ja syytöksen pois juuri kyseisestä nuoresta yksilönä. Vastattiin myös, että ”meitä on vaan liikaa”, mikä jälleen kiinnittää huomion nuoren tapaan yleistää itsensä muuhun porukkaan.

Kaavio 7 Vapaa-ajan viettopaikat %

5. LUOKITTELU ERI MUUTTUIJEN PERUSTEELLA

Aikaisemmassa tekstissä on esitelty yleiset tulokset kaikkien vastausten perusteella. Tässä luvussa luokittelen vastauksia sukupuolen, asuinpaikan ja hengaamisen mukaan.

5.1 Sukupuoli ja ikäryhmä

Kyselyyn vastanneista tytöistä kaikki 13-15-vuotiaat tytöt ja pojat kävivät yläastetta. Myös 15-17-vuotiaista tytöistä (54 %) ja pojista (58 %) yli puolet kävivät yläastetta.

Taulukko 2 Ajan vietto Walkers-talolla ikäryhmittäin %

	Tytöt 13-15-v.	Tytöt 15-17-v.	Pojat 13-15-v.	Pojat 15-17-v.
Useita tunteja	36	38	33	17
Noin tunnin	45	31	33	67
Vähemmän kuin tunnin	18	23	-	17

Suurin osa 15-17-vuotiaista tytöistä kävi talolla useita kertoja viikossa ja vietti aikaansa talolla useamman tunnin kerrallaan. Samanikäisten poikien kohdalla oli yleisintä käydä useita kertoja viikossa, kerran viikossa tai satunnaisesti ja olla Walkers-talolla noin tunnin kerrallaan. 13-15-vuotiaat tytöt olivat myös yleensä tunnin kerrallaan Walkers-talolla useita kertoja viikossa. 13-15-vuotiaiden poikien osuus jakautui tasaisesti kaikkiin luokkiin. On mahdollista, että ajanvietolla on yhteys ikään. Nuoremmilla voi olla tiukemmat kotiintuloajat, jolloin 15-17-vuotiailla nuorilla olisi ikään kuin enemmän vapaa-aikaa jaettavaksi eri paikkojen kesken. Tosin osa 15-17-vuotiaista on myös toisen asteen opinnoissa, minkä vuoksi heillä saattaa olla kiireisempää opintojen kanssa. Toisaalta myös 13-15-vuotiaat tytöt olivat kaikkein tyytymättömmimpiä Walkers-talon aukioloaikoihin, mikä kieli siitä, että he voisivat olla paikalla myöhempäänkin.

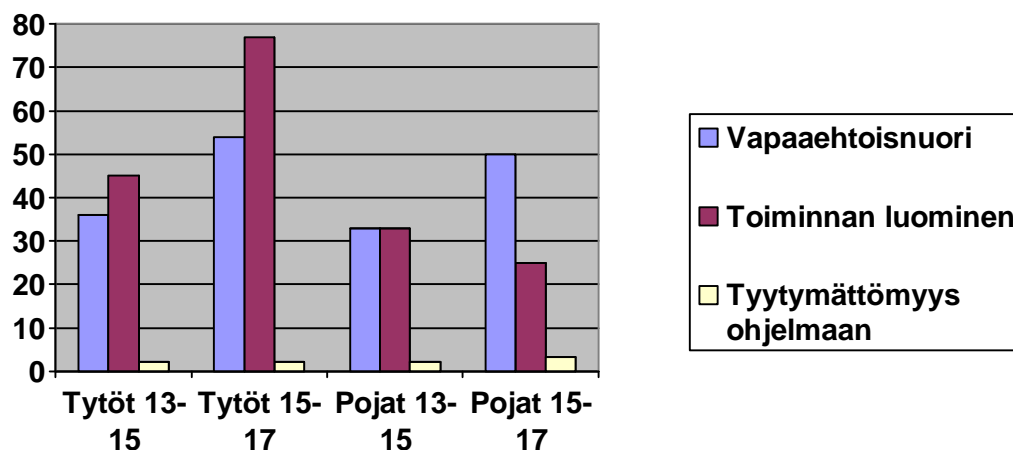
Taulukko 3 Nuorten antamat keskiarvot, arvo 1 paras

	Tytöt 13-15	Tytöt 15-17	Pojat 13-15	Pojat 15-17
Koko	2,4	2,1	2	3,1
Sisustus	1,9	2,2	2,7	2,6
Aukioloajat	3	2,5	2,3	2,5
Ohjelma	2,3	2,3	2,3	3,3
Sijainti	1,8	1,1	1	2,2
Kahvilapalvelut	1,4	1,5	1	2,2
Työntekijät	1,4	1,3	1,7	2
Vapaaehtoiset	1,5	1,2	1,7	2,1

15-17-vuotiaat tytöt antoivat työntekijöille ja vapaaehtoisille parhaimman arvioinnin. 15-17-vuotiaiden poikien arviot sekä työntekijöistä että vapaaehtoisista olivat alimmat. Parhaimman arvosanan 15-17-vuotiaat tytöt antoivat sijainnille. Huonoiten heidän arvioinnissaan sijoittui aukioloajat. 13-15-vuotiaat tytöt arvioivat kahvilapalvelut jaetulle ensimmäiselle sijalle työntekijöiden kanssa. Huonoimman arvon saivat aukioloajat. 13-15-vuotiaat pojat arvostivat eniten sijaintia ja kahvilapalveluita, huonoimman arvon sai sisustus. 15-17-vuotiaat pojat olivat kaikista luokista kriittisimpiä arviointeineen. Parhaimmaksi nousivat Walkers-talon työntekijät ja huonoimman arvion sai ohjelma. Ohjelman alhainen sijoittuminen ei

välttämättä johdu nuorten tyytymättömyydestä, vaan tiedon vähyydestä. Useimmat kyselyyn osallistuneet totesivat, ettei heillä ole tietoa tapahtumista. Sijaintia pidettiin yleisesti hyvänä. Kahvilapalvelut näyttävät muodostuvan yhdeksi talon vetonauloista.

Kaavio 9 Nuorten osallistumishalukkuus

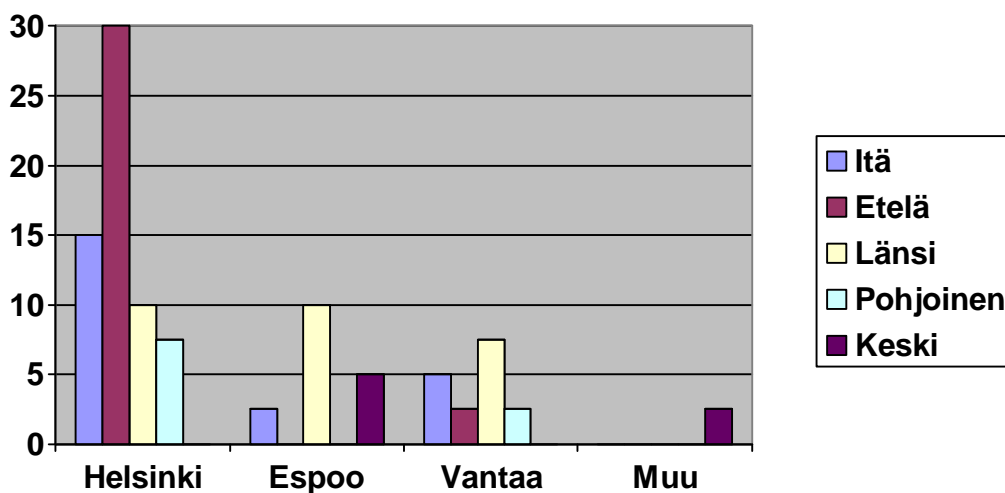
Yllä olevasta taulukosta (6.1.3) käy ilmi, ettei ohjelmaan ja tapahtumiin tyytyväisyys ole tämän tutkimuksen tulosten perusteella yhteydessä nuorten alttiuteen ryhtyä itse suunnittelemaan toimintaa Walkers-talolle tai vapaaehtoisnuoreksi ryhtymiseen. 15-17-vuotiaat pojat ovat luokkana kaikkein tyytymättömmimpiä ohjelmaan (keskiarvo 3,3). Tämä saattaa selittyä osaltaan edelleen sillä, ettei heillä ollut tietoa ohjelmasta ja he antoivat useimmiten ohjelmalle arvon 3, mikä vastasi ”en osaa sanoa”-vastausta.

5.2 Asuinpaikka

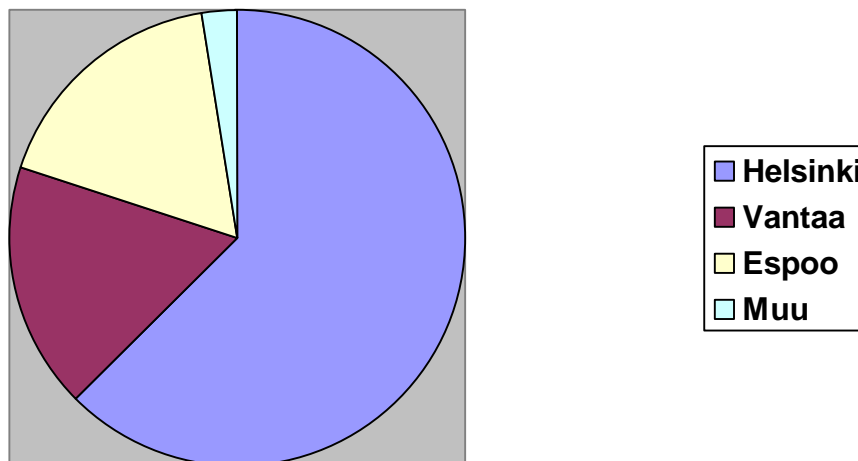
Otanta on sen verran pieni, ettei vastaajien eri kaupunginosiin sijoittumisen perusteella voi tehdä pitäviä johtopäätöksiä. Kuten taulukosta 5.2.1 käy ilmi, suurin osa kyselyyn osallistuneista nuorista on helsinkiläisiä. Espoolaisia ja vantaalaisia on keskenään yhtä paljon. Pääkaupunkiseudun ulkopuolelta tuli vain 2,5 % vastaajista. Vastaukset ovat edelleenluokiteltu ilmansuunnittain (ks. liite 2). Helsinkiläisistä suurin edustus tuli Etelä-Helsingistä ja vähiten kyselyyn osallistuneista nuorista tuli Pohjois-

Helsingistä. Etelä- ja Pohjois-Vantaalta kyselyyn osallistui vähiten nuoria, enemmistö oli Länsi-Vantaalta. Espoolaiset tulivat yleensä kaupungin länsipuolelta. Tulosten valossa voidaan siis sanoa, että nuoret ovat valmiita liikkumaan tärkeäksi koettujen asioiden perässä. Tulokset tukevat teoriaa siinä, että suuressa kaupungissa asuvat nuoret eivät pidä pitkäkään matkaa esteenä. Walkers-talolla on myös keskeinen sijainti muihin ajanviettopaikkoihin nähden ja se on hyvien liikenneyhteyksien päässä huolimatta siitä, mikä lähtöalue on.

Kaavio 10 Kyselyyn osallistuneet lähtöalueittain %

Kaavio 11 Asuinpaikkakunnan edustus tutkimukseen osallistuneista useita kertoja viikossa käyvistä nuorista %

Etelähelsinkiläisistä kyselyyn osallistuneista enemmistö (58 %) käy Walkers-talolla useita kertoja viikossa, kun taas kaikista helsinkiläisistä keskimäärin vähemmän nuoria (56 %) käy talolla useita kertoja viikossa. Itähelsinkiläisistä useita kertoja viikossa käy kolmasosa, länsihelsinkiläisistä kolme neljäsosaa ja pohjoishelsinkiläisistä kaksi kolmasosaa käy Walkers-talolla useita kertoja viikossa. Nämä tulokset ovat siten samansuuntaisia teorian kanssa siitä, että oman alueen nuorisotilat koetaan turvallisimmaksi ja omaksi paikaksi.

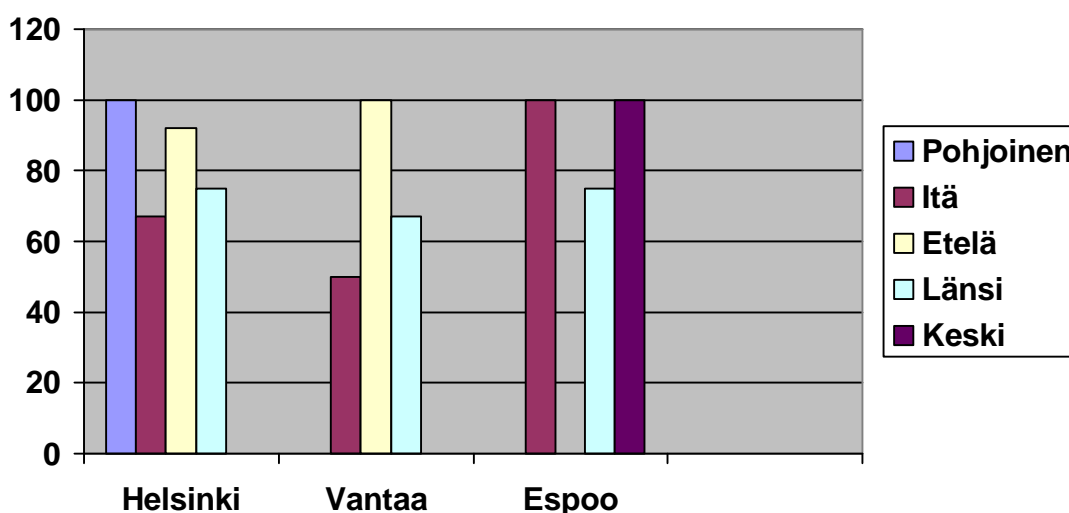
Vantaalaisista vastaajista vain noin joka kymmenes (14 %) käy Walkers-talolla useita kertoja viikossa. Etelävantaalaisista tulevista kyselyyn osallistuneista nuorista kaikki käyvät talolla useita kertoja viikossa. Espoolaisista hieman yli puolet (57 %) käy Walkers-talolla useita kertoja viikossa. Ahkerimmin käytiin Itä-Espoosta, Keski- ja Länsiespoolaisista kyselyyn osallistuneista useita kertoja viikossa kävi puolet. Vantaalaiset ja espoolaiset eivät maininneet käyvänsä nuorisotaloilla, joten sen perusteella voidaan päätellä myös heidän kokevan Walkers-talon omaksi paikakseen.

Se, että useita kertoja viikossa Walkers-talolla käyviä nuoria löytyy niin Helsingistä, Vantaalta kuin Espoostakin kertoo, ettei matkan pituudella kotoa kohteeseen ole

suurta merkitystä. Tutkimuksesta ei käy ilmi, onko liikenneyhteyksillä merkitystä käymistiheyteen ja -valmiuteen, mutta todennäköisesti kohteen keskeinen sijainti muihin vapaa-ajanviettopaikkoihin nähden on tärkein tekijä vetovoimaisuuden kannalta.

Kyselyyn osallistuneesta Walkers-talon kävijäkunnasta kaikki Pohjois-Helsingistä tulevat nuoret, 92 % etelähelsinkiläisistä, 67 % itähelsinkiläisistä ja 75 % länsihelsinkiläisistä viettää aikaansa Kampissa. Tutkimuksesta ei valitettavasti käy ilmi selittääkö Itäkeskus itähelsinkiläisten hengailun vähyyden Kampin alueella muihin helsinkiläisiin verrattuna.

Kaavio 12 Kyselyyn osallistuneet Kampin alueella hengaavat nuoret lähtöalueittain %

5.3 Hengaaminen Kampin alueella

Suurimman osan (82 %) Etelähelsinkiläisten nuorten hengaamiseen on puututtu vartijoiden taholta. Itähelsinkiläisten nuorten keskuudessa puuttumisen osuus on pienempi (67 %). Länsihelsinkiläisistä vain neljäsosa koki hengaamiseen puuttuttaneen, pohjoishelsinkiläisistä kaksi kolmasosaa.

Keskiespoolaisista puolen, länsiespoolaisista kolmen neljäsosan ja kaikkien itäespoolaisten hengaamiseen oli puututtu. Vantaalaisista kaikkien Pohjois- ja Etelä-Vantaalta tulevien hengailuun on puututtu, idässä puolen ja lännessä kolmasosan hengaamiseen oli puututtu.

Niistä 80 % kyselyyn vastanneista nuorista, jotka hengaavat Kampissa vajaan kolmasosan (31 %) hengailuun ei ole puututtu. Heistä suurin osa (63 %) viettää vapaa-aikaansa harrastuksissa ja kaupungilla. Suurin osa (63 %) heistä asuu toisen vanhemman kanssa.

Niin sanotuista lähiökaupunginosista tulevien hengaamiseen ei siis ole puututtu enempää, kuin muidenkaan. Tulokset eivät siis anna aihetta olettaa, että asuinpaikalla olisi vaikutusta häiritsevään käyttäytymiseen.

Kampissa hengailevista vajaan kolmasosan (31 %) hengailuun ei ole puututtu. Joukossa on yläasteikäisiä tyttöjä ja poikia eri puolilta pääkaupunkiseutua. Heistä puolet asuu toisen vanhemman kanssa.

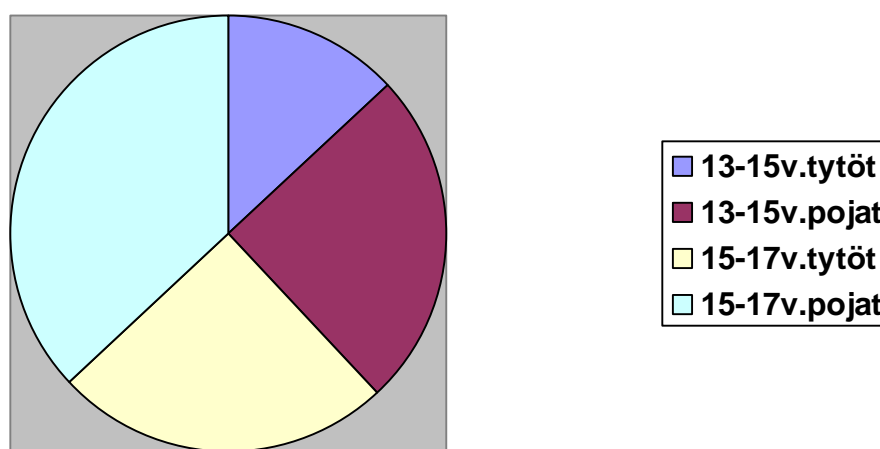
Suurimman osan (69 %) Kampissa hengailevien nuorten hengailuun on puututtu vartijoiden ja joissain tapauksissa myös poliisin taholta. Hieman vajaa kolmasosa (32 %) näistä nuorista, joiden hengailuun on puututtu, on 15-17-vuotiaita vantaalais- ja helsinkiläispoikia, joista yli puolet (57 %) asuu toisen vanhemman kanssa. Muut asumismuodot ovat molempien vanhempien kanssa (14 %), yksin (14 %) ja nuorisokoti (14 %). Pojista vain noin joka kymmenes (14 %) on koulumaailman ulkopuolella.

Selvästi suurin osa nuorista, joiden hengailuun Kampin alueella on puututtu, on 15-17-vuotiaita tyttöjä, jotka tulevat ympäri pääkaupunkiseutua, enimmäkseen he ovat kuitenkin helsinkiläisiä (41 %). Kaksi kolmasosaa näistä tytöistä asuu toisen vanhemman kanssa ja kolmasosa molempien vanhempien kanssa. Tytöistä 22 % on koulumaailman ulkopuolella.

Loput nuorista (27 %), joiden hengailuun Kampin alueella on puututtu, on yläasteelaisia 13-15-vuotiaita espoolais- ja helsinkiläistyttöjä. Puolet heistä asuu toisen vanhemman kanssa ja puolet molempien vanhempien kanssa.

5.4 Vapaa-ajan vietto muualla kuin Kampissa

Kaavio 13 Ei vietä vapaa-aikaansa Kampissa %

Viidesosa nuorista ei hengaa Kampin alueella. Reilu kolmannes heistä on 15-17-vuotiaita poikia, jotka edustavat tasaisesti eri kaupunkeja. Heistä kaksi kolmasosaa asuu toisen vanhemman kanssa. Sama osuus pätee myös lukio/yläaste-jakoon, jossa lukio vie voiton. Myös kaksi kolmasosaa viettää vapaa-aikaansa kaupungilla ja kahden kolmasosan hengailuun on puututtu. Siis loogisesti ajateltuna, mitä enemmän viettää aikaa kaupungilla, sitä suuremmalla todennäköisyydellä hengailuun tullaan puuttumaan. Kaksi kolmasosaa käy Walkers-talolla noin kerran viikossa ja loput olivat ensimmäistä kertaa paikalla. Kaikki viettävät aikaansa kavereilla. Kaksi kolmasosaa on kuullut Walkersista joko Walkersin tai kaupungin nuorisotyöntekijöiltä.

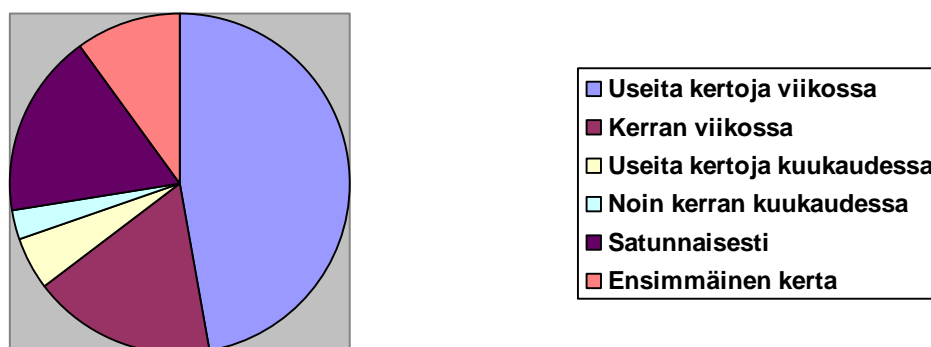
Neljäsosa nuorista, jotka eivät hengaa Kampin alueella, on 13-15-vuotiaita eri puolilta kaupunkia tulevia yläasteelaisia helsinkiläispoikia. Nuoremmat pojat asuvat kaikki molempien vanhempien kanssa, viettävät vapaa-aikaansa harrastuksissa, eikä heidän hengailuunsa ole puututtu. Omaavat siis paperilla näennäisesti tasapainoisen

perhe-elämän, mikä taas tukee teoriaa kasvatuksen vaikutuksesta nuorten häiriköintiin. Kaikki tämän luokan edustajat käyvät Walkers-talolla satunnaisesti. Walkers-talosta on kuultu mainoksen kautta tai kavereilta.

15-17-vuotiaita tyttöjä joukosta, joka ei hengaa Kampin alueella, on neljäsosa. Vanhemmat tytöt tulevat Vantaalta ja Helsingistä, käyvät ammattikoulua, ovat kuulleet Walkers-talosta kavereilta ja käyvät satunnaisesti. Muuta vapaa-aikaa vietetään kotona, kavereilla, kaupungilla, harrastuksissa ja keikoilla. Heidän hengailuunsa ei ole puututtu. 15-17-vuotiaat tytöt samoin kuin 13-15-vuotiaat pojat, jotka eivät hengaa Kampin alueella ovat hyvin yhtenäinen ryhmä.

13-15-vuotiaita tyttöjä edustaa vain 13 %. He ovat vantaalaisia, yläastealaisia ja asuvat toisen vanhemman luona. Walkers-talosta on kuultu kavereilta ja talolla käydään noin kerran viikossa. Vapaa-aikaa vietetään kaupungilla eikä hengailuun ole puututtu.

Kaavio 14 Walkers-talo ajanviettopaikkana %

Useita kertoja viikossa Walkers-talolla käyvistä kyselyyn osallistuneista nuorista suurin osa (58 %) viettää aikaa talolla useita tunteja kerrallaan. Loput (42 %) viettävät aikaansa Walkers-talolla noin tunnin kerrallaan. Kerran viikossa Walkers-talolla käyvistä nuorista reilusti yli puolet (57 %) oli paikalla noin tunnin kerrallaan, hieman vajaa puolet (29 %) vähemmän kuin tunnin ja loput (14 %) useamman tunnin. Satunnaisesti käyvistä nuorista enemmistö (57 %) vietti talolla aikaansa vähemmän

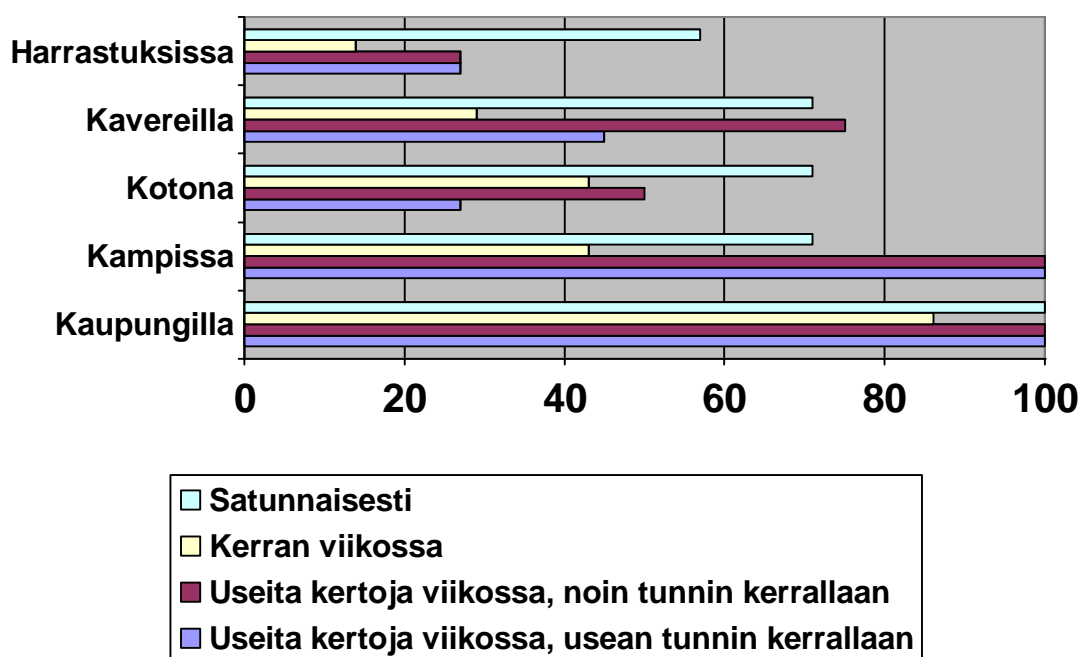
kuin tunnin kerrallaan. Loput (43 %) olivat paikalla noin tunnin kerrallaan. Kaikki useita kertoja kuukaudessa Walkers-talolla käyvistä nuorista viihtyivät talolla noin tunnin kerrallaan. Noin kerran kuukaudessa kävijät viihtyivät talolla vähemmän kuin tunnin kerrallaan. Ensimmäistä kertaa Walkers-talolla olevista kaikki arvioivat tulevansa uudestaan. Eli, jos paikalla käydään useammin sinne myös jäädään pidemmäksi aikaa. Muodostavat ryhmän ”viipyjät”.

Useita kertoja viikossa useita tunteja kerrallaan aikaansa Walkers-talolla viettävillä nuorilla on keskimäärin vähemmän muita vapaa-ajan viettopaikkoja, kuin vähemmän talolla aikaansa viettävillä. Kaikki useita kertoja viikossa useita tunteja kerrallaan talolla hengaavat nuoret viettävät vapaa-aikaansa myös kaupungilla ja kaikki myöskin Kampissa, joista reilun puolen (54 %) hengailuun on puututtu. He viettävät muita ryhmiä vähemmän vapaa-aikaa kotona (27 %), kavereilla (45 %) tai harrastuksissa (27 %).

Useita kertoja viikossa noin tunnin kerrallaan aikaansa Walkers-talolla viettävät nuoret viettävät vapaa-aikaansa kaupungin (100 %) lisäksi eniten kavereilla (75 %) ja kotona (50 %). Heistä kaikki hengaavat Kampin alueella ja 88 %:n hengailuun on puututtu. Tällä ryhmällä tuntuu olevan paljon paikkoja, missä he viettävät vapaa-aikaansa, mutta kenties vain tunnin kerrallaan, kuten Walkers-talollakin. Muodostavat ryhmän ”piipahtajat”.

Kerran viikossa Walkers-talolla käyvät nuoret viettävät eniten vapaa-aikaansa kaupungilla (86 %) tai kotona (43 %). Yli kolmasosa (43 %) hengaa Kampin alueella ja reilun puolen (57 %) hengailuun on puututtu. Kerran viikossa käyvien ryhmään törmää siis pääasiassa kaupungilla. Satunnaisesti käyvistä nuorista kaikki viettävät vapaa-aikaansa kaupungilla, reilut kaksi kolmasosaa (71 %) Kampissa, suurin osa myös kotona (71 %), kavereilla (71 %) ja harrastuksissa (57 %).

Kaavio 15 Kävijöiden muu vapaa-ajan vietto käyntitiheyden mukaan jaoteltuna %

5.5 Kotilojen vaikutus

Muuten kuin vanhempien, joko toisen tai molempien, kanssa asuvat (yksin, nuorisokodissa, ystävän kanssa) kyselyyn osallistuneet nuoret käyvät Walkers-talolla keskimäärin useita kertoja viikossa (60 %) ja viettävät aikaansa paikalla noin tunnin kerrallaan (60 %). He ovat siis pääasiassa piipahtajia. Heistä vähemmän kuin puolet (40 %) on kiinnostunut toiminnan luomisesta Walkers-talolle tai vapaaehtoisnuoreksi ryhtymisestä. Piipahtajat eivät selkeästi halua sitoutua mihinkään, mikä voisi rajoittaa piipahtelemista muissa vapaa-ajanviettopaikoissa. Tämä lienee hyvin tyypillistä nykymaailmassa, jossa ihannoidaan yksilöllisyyttä ja yksilön vapautta. Kaikki heistä tunnustivat viettävänsä vapaa-aikaansa kaupungilla ja tarkemmin Kampissa. Alle puolen (40 %) hengailuun oli puututtu millään tavoin. Muita suosittuja ajanviettopaikkoja olivat kaverit (60 %), koti ja harrastukset (40 %). Tärkein vapaa-ajanviettopaikka on siis kaupunki, jonne muulla tavoin kuin perheen kanssa asuvien ryhmän sosiaalinen elämä tuntuu keskittyvän. Mahdollisesti siksi, ettei sitä ole kotona tarjolla.

Molempien vanhempien kanssa asuvat nuoret käyvät Walkers-talolla yleensä useita kertoja viikossa (33 %) ja viihtyvät paikalla keskimäärin tunnin tai useamman (33 %). Tässä luokassa oli eniten ensimmäistä kertaa Walkers-talolla kävijöitä. Molempien vanhempien kanssa asuvista puolet oli kiinnostuneita alkaa luomaan toimintaa ja hieman vähemmän (42 %) oli kiinnostunut myös vapaaehtoisnuoreksi ryhtymisestä. Molempien vanhempien kanssa asuvat ovat siis selvästi valmiimpia kiinnittymään toimintaan, eli sitouttamaan itsensä jäseneksi. Mielenkiintoinen ajatus pohtia johtuuko tämä siitä, että on kasvettu perheessä, jossa molemmat vanhemmat ovat läsnä, jolloin sen vaikutus näkyisi yhteisöllisyytenä, tavallaan vastakohtana sitoutumisapelolle. Suurin osa (83 %) viettää vapaa-aikaansa kaupungilla ja kolmasosa, eli vähiten kaikista asumismuodoista, Kampissa. Kahden kolmasosan hengailuun oli puututtu. Tästä luokasta löytyi myös innokkaita harrastajia (50 %). Seuraavaksi eniten vapaa-aikaa vietettiin kavereiden kanssa (50 %) ja kotona (33 %). Nuorisotaloilla (Botania ja Ruoholahden nuorisotalo) tästä ryhmästä kävi vajaa viidennes (17 %). Neljäsosalla oli myös muita vapaa-ajanviettomuotoja.

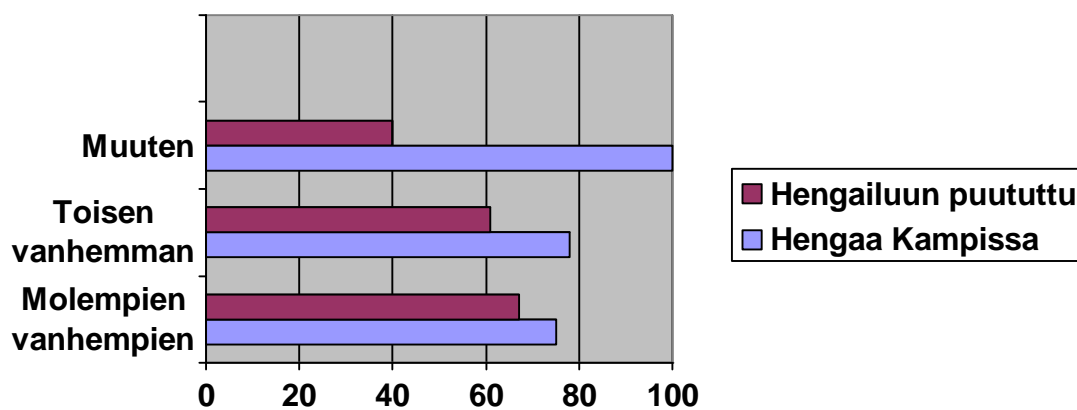
Toisen vanhemman kanssa asuvista kyselyyn osallistuneista nuorista jonkin verran yli puolet (52 %) käy Walkers-talolla useita kertoja viikossa ja vajaa puolet (43 %) viihtyy talolla noin tunnin kerrallaan. Vajaa kolmasosa (30 %) viettää aikaa talolla useamman tunnin kerrallaan. Toiminnan suunnittelusta oli kiinnostunut hieman vajaa puolet (48 %) kyselyyn osallistuneista kun taas vapaaehtoisnuoreksi ryhtyminen kiinnosti reilusti yli puolta (56 %) luokkaan kuuluvista. Mielenkiintoiseksi asian tekee se, että vapaaehtoisnuoren toimenkuva avattiin vain muutaman kerran kyselyiden aikana. Nuorilla oli siis itsellään oltava jo jonkinlainen käsitys siitä, mitä vapaaehtoisnuorena oleminen voisi käytännössä tarkoittaa.

Voisivatko kotiolot taas selittää halukkuuden ryhtyä vapaaehtoisnuoreksi, mikä voidaan kokea ehkä jopa tuen antamiseksi. Että halutaan antaa jotain, mitä itse arvostaisi. Tämä tukisi teoriaa siitä, että omat elämäkokemukset ja halu auttaa ovat tärkeitä motiiveja vapaaehtoistoimijoille. Lähes kaikki (96 %) vietti vapaa-aikaansa kaupungilla, vajaa kolme neljäsosaa (78 %) Kampissa. Vajaan kahden kolmasosan (61 %) hengailuun on puututtu. Seuraavaksi eniten aikaa vietettiin kavereilla (61 %) ja kotona (48 %). Neljäsosalla luokkaan kuuluvista oli harrastuksia, mikä on vähiten

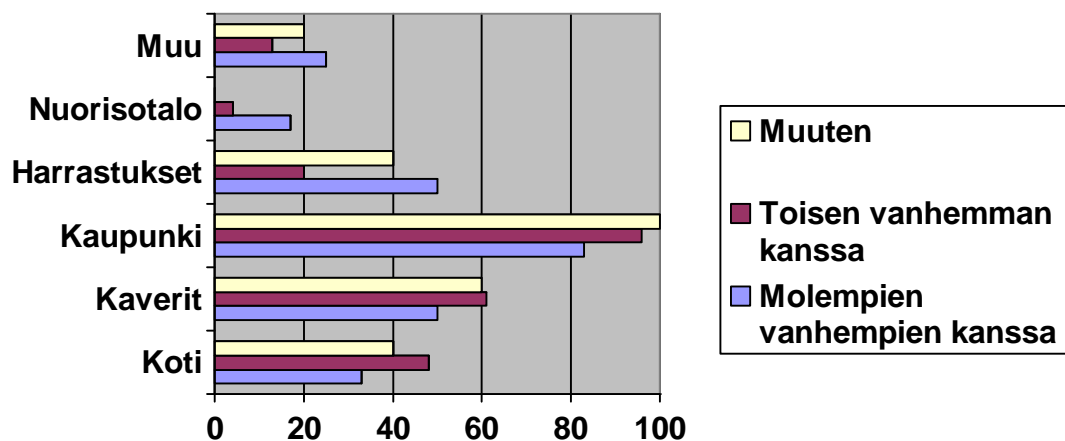
asumisryhmien kesken vertailtuna. Nuorisotalolla (Kirkkonummen nuorisotalo) kävi 4 % ja muita ajanviettopaikkoja oli suurin piirtein joka kymmenennellä (13 %).

Useampi nuori toisen vanhemman kanssa asuvista hengaa kaupungilla ja viettää aikaa kavereiden kanssa, kuin molempien vanhempien kanssa asuvista. Teorian mukaan avioerojen yleistymisen myötä nuoret alkoivat viettää yhä enemmän aikaa ystävien kanssa, joten tulokset ovat hyvin samansuuntaisia teorian kanssa.

Kaavio 16 Asumisen vaikutus hengailuun ja siihen puuttumiseen %

Kaavio 17 Vapaa-ajanviettopaikat verrattuna asumiseen %

5.6 Osallistuminen

Satunnaisesti Walkers-talolla käyvistä monikaan ei, odotetusti, ollut kiinnostunut toimintaan osallistumisesta. Jos satunnaisesti käyvien ryhmään lasketaan kaikki harvemmin kuin kerran viikossa käyvät, on satunnaisia kävijöitä kyselyyn osallistuneista neljäsosa. Heistä vain yksi kymmenesosa oli kiinnostunut sekä toiminnan luomisesta, että vapaaehtoisnuoreksi ryhtymisestä. Vajaa kolmasosa oli kiinnostunut vapaaehtoisnuoreksi alkamisesta. Heistä enemmistö oli 15-17-vuotiaita poikia.

Useita kertoja viikossa käyvistä kyselyyn osallistuneista nuorista suurin osa oli kiinnostunut toiminnan luomisesta ja vapaaehtoisnuoreksi alkamisesta. He olivat pääosin 15-17-vuotiaita tyttöjä, mutta muistakin ryhmistä löytyi kiinnostuneita. Ainoastaan 13-15-vuotiaita poikia ei kiinnostanut toiminnan luominen, mutta vapaaehtoisnuoreksi alkaminen sai kannatusta heidänkin keskuudessaan. Neljäsosaa useita kertoja viikossa Walkers-talolla käyvistä nuorista ei kumpikaan osallistumisen muodoista houkuttanut.

Kerran viikossa käyvistä nuorista kukaan ei ollut kiinnostunut molemmista osallistumisen muodoista. Toimintaan osallistumisesta kiinnostuivat pääasiassa 15-17-vuotiaat tytöt ja vapaaehtoisnuoreksi kerran viikossa käyvistä nuorista olisi valmis alkamaan 15-17-vuotiaat pojat ja 13-15-vuotiaat tytöt.

6. YHTEENVETO

Kyselyyn osallistuneista nuorista reilu puolet oli tyttöjä. Ikäryhmistä suurin oli 15-17-vuotiaat, jotka yllättäen olivat enimmäkseen poikia. Lähtöalueena kunnostautui Helsinki, erityisesti eteläinen Helsinki. Espoosta ja Vantaalta tuli saman verran kävijöitä. Yli puolet kyselyyn osallistuneista asui toisen vanhempansa kanssa. Suurin osa nuorista kävi Walkers-talolla keskimäärin useita kertoja viikossa. Walkers-talolle tullaan yleensä kaupungilta, millä on varmasti tekemistä talon sijainnin kanssa. Jokainen tunsi jonkun talolla kävijän ja eniten kyselyyn vastanneiden nuorten talolla käymiseen vaikuttavatkin juuri kaverit.

Tulosten perusteella Walkers-talolla käyvien nuorten hengailutottumukset eivät mainittavasti poikkea aikaisemmin tehdyistä nuorison vapaa-ajanvieton tutkimuksien tuloksista. Aikaa vietetään Walkers-talolla, kaupungilla, erityisesti Kampin ostoskeskuksessa, kavereiden kanssa ja harrastuksissa. Jos Walkers-talolla käydään useammin, viihdytään paikalla yleensä pidempään ja muut vapaa-ajanviettopaikat jäävät vähemmälle. Walkers-taloon ja sen toimintaan ollaan tyytyväisiä. Toiminnan suunnitteluun ja tapahtumien tuottamiseen oltiin valmiita osallistumaan. Erityisesti 15-17-vuotiaat tytöt ovat halukkaimpia osallistumaan toiminnan luomiseen, mikä oli taustaselvityksen perusteella odotettavissa. Yllättävää kyllä, puolet 15-17-vuotiaista pojista oli halukkaita alkamaan vapaaehtoisnuoriksi Walkers-talolle.

Nuorten hengailuun oli puututtu sitä todennäköisemmin, mitä enemmän nämä viettävät aikaa kaupungilla. Sillä, missä päin kaupunkia hengattiin ei ollut tekemistä hengaamiseen puuttumisen kanssa. Nuoret kokivat hengailuun puuttumisen yleisesti ottaen oikeutetuksi. He siis tiedostavat käyttäytyvänsä julkisessa tilassa häiritsevästi. Hengailuun puuttuvat erityisesti vartijat, mikä kieli teorian paikkaansa pitävydestä sen osalta, että yhteiskuntamme on suuntautunut valvonnan ulkoistamiseen yrityksille. Se tarkoittaa samalla myös sitä, että ennaltaehkäisevälle nuorisotyölle on tilausta, koska vartijoille ulkoistettu valvonta on enemmänkin seurauksiin puuttumista.

Jos yleensä ajatellaan kaupungin itäosien olevan pahamaineisempaa aluetta, ei se ainakaan näy siinä, että sieltä tulevien hengaamiseen olisi eritoten puututtu.

Ovatko kantakaupunkilaiset ottaneet Kampin alueen niin hyvin haltuunsa, että kokevat sen niin sanotusti toiseksi kodikseen, mikä aiheuttaa sen, että tilassa voi käyttäytyä häiritsevästi, mikä lisää vartijoiden puuttumista hengailuun? Toisaalta myöskin esimerkiksi itähelsinkiläisten kohdalla voitaisiin saada eri tilastoja, jos kyseessä olisi hengailu Itäkeskuksessa ja otanta suurempi.

Suhteessa eniten on puututtu molempien vanhempien kanssa asuvien hengailuun ja vähiten jollain muulla tapaa kuin molempien tai toisen vanhemman kanssa asuvien hengailuun. Tämä ei tue teoriaa siitä, että kasvatuksella olisi tekemistä häiriköivän nuorison syntymisen kanssa, vaikka oletuksena ei voidakaan lähteä siitä, että molempien vanhempien kanssa asuvat saisivat jotenkin parempaa kasvatusta, kuin esimerkiksi vain toisen vanhemman kanssa asuvat.

Muuten, kuin molempien vanhempien tai toisen vanhemman kanssa asuvista nuorista löytyy eniten kaupungilla vapaa-aikaansa viettäviä nuoria. Tosin tutkimustuloksesta ei voi päätellä sitä, viettävätkö he tunneissa laskettuna eniten aikaa juuri kaupungilla, joten tarkempaa tietoa vapaa-ajanviettopaikkojen ajallisesta käytöstä ei tämän tutkimuksen osalta pystytä tarjoamaan.

Satunnaisesti ja harvemmin kuin kerran viikossa kävijät olivat odotetusti niitä, joilla oli enemmän vapaa-ajan viettopaikkoja. Tuloksista voi päätellä, että useita kertoja viikossa käyvät nuoret, jotka viettävät talolla aikaansa noin tunnin kerrallaan, kokoontuvat ilmeisesti talolla ja lähtevät sitten viettämään vapaa-aikaa joko kaupungille tai kaverin luokse. Yllättävää kyllä, kerran viikossa Walkers-talolla käyvillä nuorilla on keskimäärin vähemmän vapaa-ajan viettopaikkoja kuin muilla ryhmillä. Kerran viikossa käyvät nuoret ovat talolla keskimäärin tunnin kerrallaan ja ryhmä koostuu pääasiassa pojista.

Odotetusti useita kertoja viikossa käyvät nuoret olivat valmiimpia sitoutumaan Walkers-talon toimintaan, eli alkamaan vapaaehtoisnuoreksi tai luomaan toimintaa. Kerran viikossa käyvistä nuorista kukaan ei ollut kiinnostunut sitoutumaan molempiin toimintoihin, mutta moni oli valmis kokeilemaan jompaakumpaa osallistumisen muotoa. Satunnaisesti käyvät nuoret eivät olleet kiinnostuneita sitoutumaan Walkers-talon toimintaan.

Molempien vanhempien kanssa asuvilla oli enemmän harrastuksia, kuin muilla ryhmillä. Eniten kotona aikaansa viettäviä nuoria löytyi toisen vanhemman kanssa asuvista kyselyyn osallistuneista nuorista. Tämä viittaisi siihen, että molempien vanhempien kanssa asuvilla on paremmat edellytykset joko taloudellisesti tai ajallisesti käyttää vapaa-aikaa harrastuksiin.

Puskaradio vaikuttaa olevan tehokkain tiedonkulkumuoto. Suurella osalla kyselyyn osallistuneista nuorista ei ollut tietoa Walkers-talolla järjestettävistä tapahtumista ja ohjelmasta. Hyvä tiedotuskeino voisikin olla juuri tiedon suullinen levitys esimerkiksi osallistamalla nuoria tapahtumien ja ohjelman suunnitteluun, jolloin nuoret luonnollisesti kertoisivat tapahtumista eteenpäin kavereilleen. Hyvä markkinointitempaus voisi olla nuorten itsensä suunnittelema tapahtuma, jonka selkeä tavoite olisi tehdä Walkers-taloa ja talolla järjestettäviä tapahtumia tunnetummaksi nuorison keskuudessa. Koska erityisesti valokuvaus tuntui kiinnostavan nuoria, voisivat he ottaa projektikseen valokuvata Walkers-taloa ja tehdä kuvista näyttelyn, mikä voisi innostaa lisää nuoria käymään talolla. Nuorten tyytyväisyys talon toimintaan antaa aihetta uskoa, että heillä olisi myös innostusta suositella paikkaa muille nuorille. Kyselyyn osallistuneista nuorista lähes puolet oli halukkaita osallistumaan toiminnan luomiseen. Mitään maailmaa mullistavia ideoita nuorilla ei ollut tarjota, mutta he olivat valmiita osallistumaan. Myös itsessään jo se, että Walkers-talo tarjoaisi mahdollisuuden osallistua toiminnan luomiseen, voi houkuttaa paikalle tapahtumien tai teemailtojen järjestämisestä kiinnostuneita nuoria.

Vapaaehtoisnuorten rekrytointi on tulosten valossa mahdollista. Yhteisöllisyyttä on siis vielä olemassa nuorten keskuudessa, vaikka yhteiskuntamme kulkeekin kokoajan yksilöllisempään suuntaan. Nuorista löytyy uskallusta sitoutua toimintaan. Vapaaehtoisnuoret on tärkeää perehdyttää ja sitouttaa toimintaan, ettei innostus lopahda.

Aukioloajoissa tyytymättömyyttä herätti sulkemisaika. Walkers-talon toivottiin olevan auki myöhempään. Tosin pidemmät aukioloajat saattaisivat herättää närää nuorten vanhempien taholta. Toisaalta nuorisolle osoitettujen tilojen aukioloaikoja ei voida pitää syypäänä nuorten myöhäiseen kotiin tuloon. Nuoret kyllä löytävät paikkoja, mihin voivat siirtyä hengaillemaan yhden paikan sulkeuduttua. Mielenkiintoista oli,

että aukioloaikoihin olivat tyytymättöimpiä 13-15-vuotiaat tytöt. Ei siis suinkaan 15-17-vuotiaat nuoret, vaikka voisi kuvitella heillä olevan enemmän vapaa-aikaa kotiintuloaikojen puitteissa. Toisaalta 15-17-vuotiaista osa on jo toisen asteen koulutuksessa, jolloin opiskelu saattaa viedä aikaa enemmän, kuin yläastetta käyvillä.

Eniten Walkers-talon kanssa nuorten vapaa-ajasta kilpailee Kampin kauppakeskus. Seuraavan tutkimuksen aihe voisikin olla kuinka paljon aikaa nuoret viettävät Kampissa ja mikä tekee alueesta niin vetovoimaisen? Onko se juuri keskeinen sijainti hyvien kulkuyhteyksien päässä vai oleskelutilat? Samassa tutkimuksessa voisi vertailla myös sitä, mikä puolestaan saa nuoret viettämään aikaansa Walkers-talolla ja kokevatko nuoret paikat tasavertaisiksi, eli tavallaan eri tavoiksi viettää vapaa-aikaa?

LÄHTEET

Alasuutari, Pertti 1999. Laadullinen tutkimus. 3.painos. Tampere: Vastapaino

Hirsjärvi, Sirkka & Hurme, Helena 2009. Tutkimushaastattelu, teemahaastattelun teoria ja käytäntö. 1.painos. Helsinki: Gaudeamus

Ilves, Kirsi 1998. Stadi ja sen nuoret, nuorisotyötä Helsingissä. 1948-1997. 1. painos. Helsinki: Edita

Korander, Timo & Törrönen, Jukka 2004. Luottamus nuoriin nollassa? Tampereen nollatoleranssi kenttätyöntekijöiden ja kohteen kokemana. Teoksessa Jukka Törrönen (toim.) Valvontaa ja vastuuta. 1.painos. Helsinki: Gaudeamus, 147-149

Myllyniemi, Sami 2008. Mitä kuuluu? Nuorisobarometri 2008. 1.painos. Helsinki: Yliopistopaino

Myllyniemi, Sami 2009a. Aika vapaalla. Nuorten vapaa-aikatutkimus 2009. 1.painos. Helsinki: Yliopistopaino

Myllyniemi, Sami 2009b. Taidekohtia. Nuorisobarometri 2009. 1. painos. Helsinki: Yliopistopaino

Mäenpää, Pasi 2005. Narkissos kaupungissa. 1.painos. Helsinki: Tammi

Salasuo, Mikko 2006. Atomisoitunut sukupolvi. 1.painos. Helsinki: Helsingin kaupungin tietokeskus

Soine-Rajanummi, Seppo & Törrönen, Jukka 2004. Poliisi julkisen tilan ja julkijuomisongelmien kontrolloijana. Teoksessa Jukka Törrönen (toim.) Valvontaa ja vastuuta. 1.painos. Helsinki: Gaudeamus, 111

Törrönen, Jukka 2004. Julkinen tila ongelmana, säätelyn alueena ja tutkimuskohteena. Teoksessa Jukka Törrönen (toim.) Valvontaa ja vastuuta. 1.painos. Helsinki: Gaudeamus, 12-16

Törrönen, Jukka 2004. Sivistyksen kajossa, rappion pelossa: päihteiden paikantuminen julkisen tilan ongelmiksi lehdistössä. Teoksessa Jukka Törrönen (toim.) Valvontaa ja vastuuta. 1.painos. Helsinki: Gaudeamus, 32-69

Törrönen, Jukka & Karlsson, Thomas 2004. Taistelu piknikjuomisesta: uusi järjestyslaki ja vapauden rajat. Teoksessa Jukka Törrönen (toim.) Valvontaa ja vastuuta. 1.painos. Helsinki: Gaudeamus, 70

Törrönen, Jukka & Karlsson, Thomas & Korander, Timo & Soine-Rajanummi, Seppo 2004. Julkisen tilan moraalिसäätelyn jännitteet. Teoksessa Jukka Törrönen (toim.) Valvontaa ja vastuuta. 1.painos. Helsinki: Gaudeamus, 226

Yeung, Anne Birgitta 2007. Innoittava vapaaehtoistoiminta. Toimintaan sitoutuminen ja sen tukeminen. Teoksessa Aaro Harju (toim.) Kansalaistoimintaan kätkeyty aarre. 1. painos. Espoo: Painotalo Casper, 152-164

Helsingin sanomat 2010. Keskustelu ”Vantaan ja Helsingin nuoret kokoontuivat taas tappeluaikeissa”. Viitattu 13.04.2010

<http://www.hs.fi/keskustelu//thread.jspa?threadID=235228&tstart=30>

Helsingin sanomat 2010. Artikkelit ”Vantaan ja Helsingin nuoret kokoontuivat taas tappeluaikeissa”. Viitattu 13.3.2010

<http://www.hs.fi/kaupunki/artikkeli/Vantaan+ja+Helsingin+nuoret+kokoontuivat+taas+tappeluaikeissa/1135254912449>

Kyselylomake

Taustatiedot

1. Sukupuoli

- tyttö poika

2. Ikäryhmä

- 10 -13 13 – 15 15 – 17

3. Koulutus

- yläaste
 lukio
 ammattikoulu
 ei mitään
 muu, mikä

4. Asuinpaikkakunta ja kaupunginosa

- Helsinki _____
 Espoo _____
 Vantaa _____
 Muu, mikä _____

5. Miten asut

- vanhempien kanssa
 toisen vanhemman kanssa
 yksin
 ystävän kanssa
 seurustelukumppanin kanssa
 muuten, miten? _____

Walkers-talo

6. Mitä kautta kuulit Walkers-talosta

- mainos
- netti
- kaverit
- Walkersin työntekijältä
- muuta kautta, mitä _____

7. Kuinka usein käyt Walkers-talolla

- useita kertoja viikossa
- kerran viikossa
- useita kertoja kuukaudessa
- noin kerran kuukaudessa
- satunnaisesti
- tämä on ensimmäinen kerta → tuletko uudestaan?

8. Kauanko vietät aikaa Walkers-talolla kerrallaan

- useamman tunnin
- noin tunnin
- vähemmän kuin tunnin

9. Mistä yleensä tulet Walkers-talolle

- koulusta
- kotoa
- kaverin luota
- kaupungilta
- muualta, mistä _____

10. Mitä mieltä olet Walkers-talon (1= loistava 5= huono)

koosta	1	2	3	4	5
sisustuksesta	1	2	3	4	5
aukioloajoista	1	2	3	4	5
ohjelmasta	1	2	3	4	5
sijainnista	1	2	3	4	5
kahvilapalveluista	1	2	3	4	5

11. Mitä pidät henkilökunnasta (1= loistava 5= huono)

työntekijät	1	2	3	4	5
vapaaehtoiset	1	2	3	4	5

12. Tunnetko muita kävijöitä

- kyllä
- en

13. Vaikuttavatko muut kävijät käymiseesi Walkers-talolla

- kyllä
- ei

Jos vastasit kyllä, miten?

14. Haluaisitko olla mukana luomassa toimintaa Walkers-talolla

- kyllä
- en

Jos vastasit kyllä, minkälaista toimintaa

15. Olisiko sinulla kiinnostusta alkaa vapaaehtoisnuoreksi Walkers-talolle

- kyllä
- ei

Hengailu

16. Missä muualla vietät vapaa-aikaasi

- kotona
- kavereilla
- kaupungilla
- harrastuksissa
- nuorisotalolla, millä _____
- muualla, missä _____

17. Hengaitko Kampin alueella ja missä

- kyllä _____
- en

18. Onko hengailuusi puututtu esimerkiksi vartijan toimesta

- kyllä
- ei

Jos vastasit kyllä, kenen taholta ja mistä luulet sen johtuneen

Etelä-Helsinki

Etu Töölö

Töölö

Kruununhaka

Alppila

Kallio

Ruoholahti

Punavuori

Käpylä

Lauttasaari

Pohjois-Helsinki

Malmi

Tapaninvainio

Länsi-Helsinki

Etelä-Haaga

Pohjois-Haaga

Malminkartano

Kannelmäki

Itä-Helsinki

Jollas

Vuosaari

Jakomäki

Mellunmäki

Etelä-Vantaa

Pakkala

Pohjois-Vantaa

Korso

Länsi-Vantaa

Louhela

Kilterinmäki

Linnainen

Itä-Vantaa

Hakunila

Nissas

Länsi-Espoo

Soukka

Iivisniemi

Kaitaa

Kivenlahti

Itä-Espoo

Mäkkylä

Keski-Espoo

Tuomarila

Espoon keskus

Muu

Kirkkonummi